

Finnish
A Greater Than Solomon Is Here Now
64-0306

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Suurempi kuin Salomo on täällä nyt

Dallas, TX, USA

6.3.1964

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

osista kuulemaan Salomon viisautta. Ja suurempi kuin Salomo on täällä, ihmiskunnan Pelastaja. Jeesus Kristus Nasaretista! Pelasta heidät, Isä. Anna anteeksi heidän syntinsä. Pese heidän sielunsa Karitsan Veressä ja anna heille kokemus olla uudestisyntynyt kristitty. Ei mikään toinen eläin tai mikään muu olisi voinut tehdä sitä, ainoastaan tuo äitipeura. Se oli mitä se oli. Anna meille se kokemus, Herra, nyt, uudestisyntymisen kokemus, Jumalan Valtakuntaan, nyt Pyhän Hengen ollessa täällä. Suo se, Herra. Suo se, Herra.

²²⁶ Nyt sulkekaa silmänne, kohottakaa kätenne ja tehkää tunnustuksenne, sanoen: “Jeesus, nyt minä uskon. Ota minut sellaisena kuin olen. Ei ole mitään muuta mitä voisin tehdä. Paranna minun sairas ruumiini. Ota minut, Herra. Minä uskon, että Sinä olet täällä, Pyhä Henki on täällä tehden itsensä tunnetuksi. Pelasta minut, armostasi, Herra. Se on kaikki mitä tiedän tehdä. Jeesuksen Kristuksen Nimen kautta!”

Veli Grant, tahtoisitko johtaa rukousta?

Suurempi kuin Salomo on täällä nyt

¹ Jääkäämme seisomaan hetkeksi, lukiessamme Herran Sanaa. Te, jotka haluatte seurata Kirjoituksen lukemista tänä iltana, menkäämme Matteuksen 12, ja aloittakaamme jakeesta 38:

Silloin eräät kirjanoppineista ja fariseuksista vastasivat, sanoen: Opettaja, me tahdomme nähdä merkin sinulta.

Mutta hän vastasi ja sanoi heille: Paha ja avionrikkoja sukupolvi tavoittelee merkkiä; ja mitään merkkiä ei tulla antamaan sille, paitsi profeetta Joonan merkki:

Sillä niin kuin Joonas oli kolme päivää ja kolme yötä valaan vatsassa; niin on Ihmisen Poika oleva kolme päivää ja kolme yötä maan povessa.

Niiniven miehet nousevat tuomiossa tämän sukupolven kanssa, ja ovat tuomitseva sen: koska he tekivät parannuksen Joonan saarnaamisen vaikutuksesta; ja, katso, suurempi kuin Joonas on täällä. [tai “tässä”]

Etelän kuningatar on nouseva tuomiolla tämän sukupolven kanssa, ja on tuomitseva sen: sillä hän tuli äärimmäisistä maan osista kuulemaan Salomon viisautta; ja, katso, suurempi kuin Salomo on täällä. [tai “tässä”]

² Kumartakaamme päämme. Päidemme ja sydäntemme ollessa kumarrettuina Hänen Läsnäolossansa, onko täällä tänä iltana pyyntöjä, joita haluaisitte muistettavan rukouksessa? Jos niin on, kohottakaa kätenne merkiksi, että “Jumala, kuule minun pyyntöni”. Rukoilkaa nyt ääneni mennessämme rukoukseen.

³ Taivaallinen Isämme, me pidämme tätä yhtenä suurimmista etuoikeuksista, mitä meillä on Kirkkauden tällä puolella, kokoontua seurakunnan ihmisten kanssa, jotka uskovat Sinuun, niin että voimme odottaa Sinun Läsnäolosi olevan täällä, koska se on Sinun lupauksesi mukaisesti. Sinä sanoit: “Missä kaksi tai kolme on kokoontunut Minun Nimessäni, siellä Minä olen heidän keskellään.” Herra, suurin asia, josta voimme olla samaa mieltä tänä iltana, on, että Sinä kohtaisit meidät, niin

että me voisimme nähdä Sinun Läsnäolosi, aistia sen hengessämme, ja tietää, että Sinä olet täällä. Ja Sinun Läsnäolossasi, me tunnemme voivamme vuodattaa sydämemme, nöyrästi pyytäen. Ja, kun me mietiskelemme Sinua, voikaamme tuntea tuo suuri aistimus, että rukouksiimme vastataan, kun me nyt pyydämme Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Amen.

Voitte istuutua.

⁴ Haluan ottaa aiheen muutamaksi hetkeksi, niiden kirjoitusten mukaan, joita olen kirjoittanut tänne, jos Herra suo, ennen kuin alamme rukoilla sairaiden puolesta, aiheesta: *Suurempi kuin Salomo on täällä nyt*.

⁵ Me näemme Kirjoituksesta, että ennen tämäniltaista tekstiämme, Jeesus oli väittelemässä fariseusten kanssa. Hän nuhteli heitä siksi, etteivät he olleet ymmärtäneet Häntä. Miestä, jonka ilmestymistä koulutetut teologit olivat odottaneet, ja sitten, kun Hän saapui, he ymmärsivät väärin Hänet ja kutsuivat Häntä "perkeleeksi". He sanoivat, että se palvelustehtävä, joka Hänellä oli, oli Perkeleestä, koska Hän voi erottaa heidän sydämissään olevat ajatukset, ja sen mukaan he ajattelivat Hänen olevan jonkinlaisen noitatohtorin tai ennustajan; ja jokainen tietää, että ne ovat pahoja henkiä. Ja sitten, kutsua Jumalan tekoa, "pahaksi hengeksi", oli Jumalan pilkkaa.

⁶ Ja Hän sanoi heille, että Hän antaisi sen heille anteeksi, koska Pyhä Henki ei vielä ollut tullut pehmittämään heidän sydämiään, ja valmistamaan heidät siihen tilaan, että he ymmärtäisivät Jumalaa. Heidän sydämensä olivat kaukana Jumalasta. Kaikki mitä he tiesivät, oli lain kylmä teologia, eivätkä he vielä olleet saaneet Pyhää Henkeä. Mutta Hän sanoi: "Kun Pyhä Henki on tullut ja tekee tuon saman asian, niin sitä vastaan puhumista ei koskaan anteeksi anneta tässä maailmassa, eikä tulevassa."

⁷ Ja ajattelin lukiessani tätä tänään iltapäivällä ja mietiskellessäni sitä, kuinka yksi heistä tuli Hänen tykönsä ja kiertoteitse kysyi Häneltä, sanoen: "Opettaja, me haluamme nähdä merkin Sinulta." Toisin sanoen, juutalaisia oli aina opetettu uskomaan merkkeihin. Juutalaiset etsivät merkkejä, aina; ja kreikkalaiset viisautta. Ja me näemme, että nämä juutalaiset luottivat merkkiin.

²¹⁹ Nyt tulen pyytämään sananpalvelijaveljiä täällä, tulemaan ja seisomaan kanssani täällä, kun rukoilemme; sananpalvelijat täällä ulkopuolella, jotka ovat huolissaan joistakin näistä ihmisistä, jotka asuvat lähellänne, jotka voisivat tulla seurakuntaanne, te, jotka olette kiinnostuneet sielujen tulemisesta Kristukselle, ja uskotte tämän olevan Jeesus Kristus.

²²⁰ Muistakaa nyt, minä en ole Jeesus Kristus. Minä olen teidän veljenne, armosta pelastettu syntinen. Minä olen samanlainen kuin tekin. Mutta se on Jeesus Kristus, Pyhä Henki, joka on täällä kanssamme, pitäen Sanansa. Hänen ei tarvitse tehdä tätä, mutta Hän lupasi, että tulisi tekemään sen. Jeesuksen ei tarvinnut parantaa sairaita, mutta Raamattu sanoi: "Hän teki sen, jotta se mitä Hänestä oli luvattu, voisi olla täyttynyt."

²²¹ No niin, me emme välitä minkä tyyppiseen seurakuntaan te kuulutte; jos te uskotte, että Jeesus Kristus on läsnä, uskotte, että on uudestisyntymisen kokemus Pyhän Hengen kasteella.

²²² Saarnaajat, tulkaa lähemmäksi, näiden ihmisten joukkoon täällä. Menkää aivan heidän joukkoonsa ja laskekaa kätenne heidän päälleen. Me tulemme rukoilemaan heidän puolestaan. Pyydän, että seurakuntamme on niin kunnioittava kuin vain osaatte olla muutaman hetken. Kuinka me tietäisimme mitä Pyhä Henki tulee tekemään! Se on hyvä, menkää aivan näiden ihmisten sekaan. Tulkaa aivan jokaisen heidän ympärilleen.

²²³ Muistakaa nyt, on vain yksi asia, jonka te voitte tehdä, se on vastaanottaa mitä Hän on luvannut teille. Oletteko te nähneet Kristuksen ylösnousemuksen todellisuuden?

²²⁴ Nyt tulen pyytämään seurakuntaa, jos he tahtoisivat nousta ylös hetkeksi, osoittaakseen kunnioitusta ja arvostusta Sille. Kukin teistä uskokoon nyt. Tunnustakaa kaikki mitä olette tehneet, se on kaikki mitä voitte tehdä, ja sitten pyytäkää Jumalaa antamaan teille anteeksi. Ja vastaanottakaa Se, uskokaa Se. Rukoilkoon nyt jokainen omalla tavallaan.

²²⁵ Taivaallinen Isämme, me tulemme Sinun tykösi, katuvien sielujen kanssa. Kuinka tuo pieni kertomus tuosta äitipeurasta teki syvän vaikutuksen, niin että ihmiset halusivat tehdä jotakin, tai nähdä jotakin todellista; niin kuin tuo Etelän kuningatar, joka tuli maan uloimmista

²¹⁴ Muistakaa, Hän on täällä. Kirjoitus sanoi, että tämä tapahtuisi ja täällä Hän tunnistaa itsensä olemalla täällä. Jos olet jonkun seurakunnan jäsen etkä tunne Kristusta todellisena kokemuksena, niin haluaisitko tulla tällä kerralla? No niin, minä en ole kova suostuttelemaan ihmisiä. Ainoa asia, jonka voin sanoa, on kertoa teille Totuus, ja Kristuksen Läsnäolo, plus Hänen Sanansa on tuotu julki.

²¹⁵ Ylhäällä parvekkeella, te, jotka kohotitte kätenne; sisar, veli, jos haluat tulla alas, niin me tulemme odottamaan täällä. Tulkaa alas ja kokoontukaa alttarin ympärille, vain pientä rukousta varten. Antakaa maailman tietää, antakaa Jeesuksen tietää, että te ette ole häpeissänne, vaan haluatte olla todellinen kristitty. Tahtoisitteko tulla sillä aikaa, kun me odotamme hetken tai kaksi?

²¹⁶ Seurakunnan jäsen, penseä, luopio, etkö tulisi mukaan ja seisoi heidän kanssaan nyt? Tule tänne ja seiso mukana, te, joilla ei ole, jos teillä ei ole kokemusta Jumalan kanssa, että olette syntyneet Jumalan Valtakuntaan sillä tavalla.

²¹⁷ Mitä muuta te vielä haluaisitte nähdä? Muistakaa, minä sanon teille Herran Nimessä, jos te pidätte minua Hänen palvelijanansa, tämä on viimeinen merkki, jonka seurakunta tulee näkemään, Kirjoituksen mukaan. Se oli viimeinen asia, jonka Abraham näki, ennen kuin luvattu poika tuli. Ja me olemme Abrahamin kuninkaallinen Siemen, ja Jeesus lupasi kuninkaallisen Siemenen näkevän sanan asian, jonka Abraham näki juuri ennen kuin pakanamaailma poltettiin. Älkää siirtäkö sitä jonkin muun tähden. Saatana yrittää saada teidät jättämään sen huomioonottamatta. Tulkaa nyt, sillä aikaa kun...

*On lähde täytetty Verellä,
Joka on otettu Immanuelin suonista,
Minne syntiset tulvan alle upotettuina,
Kadottavat kaikki syylisyyden tahransa.
Kuoleva ryöväri iloitsi nähdä
tuon Lähteen päivänänsä;
Siellä voin minä, vaikka olenkin yhtä keho kuin hänkin,
Pestä kaikki syntini pois.*

²¹⁸ Ettekö haluaisi tulla ja vastaanottaa sitä nyt? Minä odotan vain hetken, joku muu saattaa tulla ja seistä täällä rukousta varten.

⁸ No niin, juuri se todisti tätä fariseusta vastaan, koska hänen oletettiin tuntevan Kirjoitukset, ja kun Jeesus oli jo tehnyt Messiaan merkin, olivat hänen silmänsä niin pimitetyt, ettei hän tunnistanut sitä. Jeesus oli antanut hänelle todellisen kirjoituksen-mukaisen Messiaanisen merkin, joka oli luvattu Kirjoituksessa. Mutta hän odotti jotakin toisenlaista merkkiä.

⁹ Ja kuinka totta se onkaan tämän päivän opettajien ja ihmisten kohdalla. He voivat nähdä jotakin mikä on lujaa ja on Kirjoituksessa, jotakin mitä Jumala on luvannut tälle päivälle. He voivat nähdä Sen, mutta kuitenkin he katsovat eteenpäin johonkin, he tahtovat nähdä jotakin muuta, eivätkä ota ajan merkkiä.

¹⁰ Hän sanoi heille kerran: “Te voitte erottaa taivaan, kun se on synkkä ja punottaa, niin te sanotte, että ‘huomenna tulee olemaan ruma ilma’, ja niin edelleen.” Mutta Hän sanoi: “Te voitte erottaa taivaan merkit, mutta ajan merkkejä te ette ymmärrä.” Sillä totisesti Kirjoitus oli sanonut, että tämä Messias tulisi olemaan profeetta.

¹¹ Me tiedämme, että Jumalan tapa tehdä asioita oli aina lähettää profeetta vahvistamaan Sanomansa. Se ei ole koskaan jäänyt tapahtumatta, eikä koskaan tule jäämäänkään, koska Jumala ei voi muuttaa tapaansa. Mikä Hänen ensimmäinen ratkaisunsa on sillä tavalla, sen täytyy aina pysyä. Mitä Hän sanoo, on totta.

¹² Jumala ei koskaan toiminut suurissa ryhmissä. Hän aina toimii yksilön kanssa. Se on miten Hän on ottanut ihmiset pakanoista Nimellensä; vain yksilön Nimellensä täältä ja toisen tuolta. Hän toimii yksilön kanssa, ei ryhminä.

¹³ Ja me näemme heidän uskoneen, että profeetan täytyy olla tunnistettu Jumalan todistaja. Sillä, kun hän sanoi mitä tahansa, se tapahtui; ja, kun hän sanoi uudestaan jotakin, se tapahtui; mitä tahansa hän sanoi, Jumala vahvisti sen todeksi, sitten Hän sanoi: “Kuulkaa häntä, sillä Minä olen hänen kanssaan.”

¹⁴ Nyt me näemme, että Mooses, johon he väittivät uskovansa, oli kertonut heille että, “Herra teidän Jumalanne on nostava esiin profeetan minun kaltaiseni, ja häntä kansan täytyy kuulla. Ja kaikki, jotka eivät usko tätä Profeettaa, tullaan leikkaamaan pois kansasta.”

¹⁵ Me näemme sen olevan totta. “Hän tuli omiensa tykö; Hänen omansa eivät vastaanottaneet Häntä. Mutta kaikille, jotka vastaanottivat Hänet, heille Hän antoi voiman tulla Jumalan pojiksi.”

¹⁶ Kuinka me näemmekään näiden fariseusten ja saddukeusten katsoneen suoraan sitä Jumalan lupausta, mitä Hän oli sanonut tekevänsä. Ja siellä he yhä etsivät merkkiä, tietämättä, että juuri se oli tuo todellinen Messiaaninen merkki, joka Hänen tuli antaa.

¹⁷ Filippus ymmärsi sen, kun Hän kertoi hänelle, missä hän oli päivää aikaisemmin. Hän ymmärsi, että se oli Messias, hän sanoi: “Sinä olet Kristus, Sinä olet Israelin Kuningas.” Ja niin hän tunnisti sen, koska se oli annettu hänelle.

¹⁸ Jeesus sanoi: “Ei kukaan voi tulla Minun tyköni ellei Minun Isäni häntä vedä. Ja kaikki, jotka Isä on antanut Minulle, tulevat Minulle.” Ei väliä, kuinka paljon me yritämme päästä sisälle millään toisella tavalla, sen on oltava Jumala. “Se ei ole hän, joka tahtoo tai hän, joka juoksee, vaan Jumala, joka osoittaa laupeutta.” Jumala on Se, joka tekee valinnan. “Te ette valinneet Minua”, sanoi Jeesus, “Minä valitsin teidät.”

¹⁹ Ja nyt me näemme, että antikristus, viimeisissä päivissä, tulee pettämään kaikki, jotka asuvat maan päällä, joiden nimet eivät olleet kirjoitettuna Karitsan Elämän Kirjassa maailman perustamisesta alkaen. Teidän nimenne pantiin Jumalan Kirjaan ennen kuin Karitsa teurastettiin. Kun Hänen ohjelmansa oli valmiina, tuo koko asia, teidät oli luettu mukaan tuohon ohjelmaan koska teillä on Iankaikkinen Elämä. Tuo sana Iankaikkinen, se ei koskaan alkanut, eikä myöskään koskaan voi loppua, vaan te olette Jumalan ajattelun ominaisuus, joka Hänellä oli ennen kuin maailmaa oli edes luotu. Se on ainoa tapa miten teillä voi olla Iankaikkinen Elämä. Ja tuo Elämä, kun Hän ajatteli teitä, on teissä nyt. Ei ole mitään tapaa erottaa sitä. Se on siellä pysyvästi.

²⁰ Huomatkaa nyt nämä fariseukset, vaikka olivatkin uskonnollisia opettajia, suuria teologian oppineita, ja tutkivat Kirjaa päivin ja öin, heiltä jäi näkemättä tuo Messiaaninen merkki, ja yrittivät tässä pyytää Häneltä merkkiä.

minua. Hänen nimensä on rouva Chambers. Usko koko sydämelläsi, rouva Chambers. Nouse seisomaan. Nouse, niin että ihmiset voivat nähdä, kuka sinä olet. Minä olen vieras enkä ole koskaan elämässäni nähnyt häntä. Kyllä. Se on nyt ohitse. Jeesus Kristus tekee sinut terveeksi.

²⁰⁹ Nyt, jos se ei olekin Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja iäti, niin missä Hän sitten olisi? Lupasiko Hän tehdä sen? Kaikki, jotka uskovat sen, kohottakaa kätenne. Hyvä on.

²¹⁰ Haluatteko olla todellinen kristitty, te, jotka kohotitte kätenne hetki sitten; niin kuin tuo äitipeura oli? Nyt, kun Pyhä Henki on täällä ja voitelu on kaikkialla yllämme, niin miksi ette tulisi ja seisoi siinä täällä alttarilla vähän aikaa. Jos etsitte Jumalalta pelastusta, niin tahdotteko tulla tänne tämän alttarin ääreen ja seistä täällä kanssani hetken? Nouskaa ylös. Sitä se on. Hyvä. Jumala siunatkoon teitä. Onko rakennuksessa ketään, missä tahansa oletkin, joka haluaisi tulla? Tulkaa juuri nyt, te, jotka haluatte löytää Kristuksen.

²¹¹ Te ette koskaan tule olemaan lähempänä Häntä ennen kuin kohtaatte Hänet. Hän on täällä. Hänet on tunnistettu, jonakin todellisena. Monet teistä, jotka nyt olette seurakunnan jäseniä, olette liittyneet seurakuntaan, mutta se oli kaikki. mitä teillä oli ja te haluatte nähdä jotakin todellista. Jos se ei olekin tarkalleen se, mitä Jeesus Kristus tunnisti itsensä olevan!

²¹² Katsokaa tätä pientä lasta, joka tulee täällä, itkien, kyyneleet juosten pieniltä kasvoiltaan. Ei ihme, he ovat pehmeitä. Heitä ei ole vedetty kaiken lävitse. Toinen on tulossa käytävällä, toinen siellä takana on tulossa, pieniä lapsia, kun aikuiset ovat ohittaneet tilaisuutensa. Ettekö tahtoisi tulla? Tulkaa nyt tänne ja seiskää alttarin ympärillä. Te seurakunnan jäsenet, te ihmiset, jotka haluatte saada Kristuksen kokemuksen sydämiinne, ettekö haluaisi tulla tänne? Jos Hän tuntee sydämenne ja te tiedätte, että ette voisi kätkeä sitä, niin ettekö tulisi juuri nyt ja seisoi siinä täällä, juuri ennen kuin menemme pidemmälle. Tulkaa tänne, seiskää täällä rukoiltavana. Tahdotteko tehdä sen?

²¹³ Tulkaa, osoittakaa se, seiskää Hänen puolestaan. Te seisotte Hänen puolestaan. Jos häpeätte Häntä nyt täällä, tulee Hän häpeämään teitä siellä.

minulle anteeksi, se on kompastuskivi niin monille, näettehän. Uskotko sinä sen. Sinun nimesi on herra Sturgeon. Jos se on oikein, kohota kätesi. Usko se, ja ole parantunut.

²⁰³ Tässä on eräs nainen, joka istuu siellä takana, tummapäinen, aivan tämän käytävän vieressä. Kyllä, juuri sinä. Sinä olit hämmästyntynyt, kun se sanottiin. Nyt juuri tällä hetkellä sinusta alkaa tuntua jotenkin omituiselta, näetkö, jotenkin todella suloiselta, se on jotakin ympärilläsi. Jos joku tahtoo katsoa, jos voitte nähdä Sen, se on meripihkan väriseltä näyttävä Valo, tulossa alas tämän pienen naisen päälle. Nyt mikä hänen vikansa on, hänellä on päänsärkyjä, jotka vaivaavat häntä todella pahasti. Se on totta. Jos se on oikein, kohota kätesi tällä tavalla. Enkä minä ole koskaan elämässäni nähnyt häntä. Se on totta, se on oikein. Päänsäryt vaivaavat häntä, migreenin tavalla, mutta ne tulevat jättämään sinut. Aamen. Usko se. Nyt tuo...

²⁰⁴ Siellä eräs mies, joka istuu aivan vieressäsi, katsoo minua niin vakavana, ja tuo Valo on siirtymässä suoraan häntä kohden. Ja tuo mies kärsii vaivasta silmissään. Mutta, jos hän tulee uskomaan, tulee Jumala parantamaan nuo silmät ja tekemään ne terveiksi. Uskotko sinä? Hyvä on. En ole koskaan elämässäni nähnyt sinua. Sinä olet minulle vieras.

²⁰⁵ Hei, myös tuo nuori mies, joka istuu vieressäsi, kärsii vaivasta päässään. Se on totta. En ole koskaan elämässäni nähnyt tuota miestä. Jumala tietää sen. Hyvä on, sinä uskot.

²⁰⁶ Tuo mies, joka istuu vieressäsi, jolla on silmälasit ja katsoo tähän suuntaan. Kyllä, sinä käytät laseja, mutta todellisuudessa se ei ole sinun vaivasi. Sinulla on jotakin vialla selässäsi, jonka puolesta haluat rukoiluvan. Jos se on oikein, heiluta kättäsi. Hyvä on.

²⁰⁷ Tuo nuori mies, joka istuu siellä vieressäsi. Hänellä on ollut paljon vaikeuksia. Kyliä, sinä jolla on punainen solmio, sinulla on ollut paljon vaikeuksia perheessäsi ja muita asioita. Jotenkin, vaimosi on hermostuneen tyyppinen henkilö ja sinä myös kärsit jonkinlaisesta paineesta päässäsi. Se on NÄIN SANOO HERRA. Se on totta. Usko ainoastaan Älä epäile, vaan usko.

²⁰⁸ Täällä aivan takana istuu eräs nainen. Ettekö näe tuota Valoa liikkumassa siellä sinne taakse ja asettuvan alas juuri tähän? Hän kärsii silmäviasta, ja virtsarakosta. Oi, hän ei huomaa Sitä. Herra Jumala, auta

²¹ Voidakseni edistää asiaa, haluan teidän tietävän, että Jumala aina antaa merkkejä. Koska Hän on yliluonnollinen, Hän aina toimii ihmisten kanssa merkkien kautta, Kirjoituksenmukaisten merkkien kautta.

²² Vanhassa Testamentissa, kun heillä oli kysymys jostakin, kun joku näki unen, eikä siellä ollut profeettaa, he veivät hänet temppeliin, missä heillä oli se mitä he kutsuivat nimellä Urim Tummim. Te raamatunopettajat ymmärrätte mitä tarkoitan. Se oli Aaronin käyttämä rintalevy, jossa oli kaksitoista kiveä, jotka edustivat Israelin kahtatoista sukukuntaa. He ripustivat sen siellä pylvääseen; ja sitten, kun tämä profeetta, tai tämä unennäkijä, tai mikä tahansa se olikin, kertoi näkynsä, tai unensa, huolimatta siitä kuinka todelliselta se näytti, jos noita yliluonnollisia valoja ei tullut näkyviin tässä Urim Tummim rintalevyssä, oli se hylätty. Jumala kieltäytyi siitä.

²³ Heillä täytyi olla yliluonnollinen merkki Jumalalta vahvistukseksi. Ei väliä kuinka todellista, kuinka syvällistä se oli teologiassa, tai kuinka suurelta se kuulosti, jos Jumalan yliluonnollinen merkki ei vahvistanut sitä, ei se kuitenkaan ollut niin Juutalaiselle.

²⁴ Nyt, Vanhan Testamentin, Aaronin rintalevy on poistettu, Vanhan liiton mukana.

²⁵ Mutta Uudessa Liitossa, Jumala yhä pysyy Urim Tummimin kanssa. Se on, jos profeetta, unennäkijä, teologi, tai mikä tahansa se onkin, puhuu jotakin, mikä on vastoin Sanaa, eikä Jumala vahvista sitä Sanan kautta, niin minä jätän sen rauhaan, sillä Sana on Jumalan Urim Tummim. Ja minä uskon koko sydämelläni, että se on Jumalan Sana.

²⁶ Ja Jumala on Oma Sanansa. “Alussa oli Sana, Sana oli Jumalan kanssa ja Sana oli Jumala. Ja Sana oli tehty lihaksi ja asui keskuudessamme.” “Hän on sama eilen, tänään ja iäti.” Hän on yhä sama. Jumala ei tarvitse mitään tulkitsijaa.

²⁷ Me tulkitsemme ja sanomme: “Tämä on sitä, ja tämä on tätä”, ja niin edelleen.

²⁸ Jumala ei tarvitse tulkkia. Hän on Oma tulkkinsa. Jumala ei tarvitse meitä tulkitsemaan Sanaansa. Raamattu, se on kirjoitettu, ja se sanoo, ettei se ole mistään yksityisestä tulkinnasta. Jumala sanoi alussa: “Olkoon siellä valo”, ja siellä oli valo. Se oli sen tulkinta. Jumala sanoi:

“Neitsyt tulee raskaaksi”, ja hän tuli. Se oli sen tulkinta. Sitä ei tarvitse kenenkään tulkita.

²⁹ Jumala sanoi, että tässä ajassa, nämä asiat tapahtuisivat, ja ne tapahtuvat. Se ei tarvitse mitään tulkintaa. Se on Jumala, joka tekee oman tulkitsemisensa. Se tapahtuu. Ei väliä, kuinka paljon me yritämme vääntää sitä ja sanomme: “Se ei merkitse Tätä, eikä merkitse Tuota.” Se merkitsee sitä aivan tarkalleen, ja Jumala on oma tulkitsijansa. Hän vahvistaa Sanansa, ja se on Sen tulkinta, koska se on tapahtunut.

³⁰ Nyt me näemme, että nämä miehet täällä Matteuksen 12. luvussa, jakeissa 38 - 40, pyysivät Häneltä: “Opettaja, me haluamme nähdä merkin Sinulta.”

³¹ Ja Hän nuhteli heitä, koska he eivät olleet uskoneet Häntä, vaan olivat epäuskossansa kutsuneet sitä Henkeä, joka Hänen yllään oli “pahaksi hengeksi”, koska he eivät voineet samastaa Häntä omien pappiensa joukkoon. He eivät tienneet mistä Hän tuli. He eivät tienneet mistä koulusta Hän tuli, oliko Hän fariseus tai Saddukeus; vaan jatkuvasti Hän yritti repiä maahan heidän teologisia laitoksiaan, ja kutsui heitä joukoksi “käärmeitä”. He eivät voineet samastaa Häntä mihinkään. Ja niin he sanoivat: “Mistä tämä Mies on tullut? Me emme tiedä mistä Hän on.” Eivätkä he käsittäneet, että se merkki, että Hän oli Messias, oli siellä.

³² Nyt, kuten tuo pieni nainen kaivolla, josta puhuimme toissailtana, hän tunnisti Sen, ja se teki jotakin hänelle. Ja ne, jotka tunnistivat Sen, he olivat se Jumalan siemen, jonka tuli tulla kutsutuksi tuossa ajassa.

³³ Jumala on aina ja kaikkina aikoina, antanut hengellisiä lahjoja Kansallensa. Se on mistä Hänet tunnistetaan ja tunnetaan, hengellisistä lahjoista. Ja, kun Jumala lähettää hengellisen lahjan kansallensa, ja tuo hengellinen lahja on hylätty, silloin nuo ihmiset menevät sekasorron pimeyteen. Joka kerta, kautta ajanjaksojen, kun Jumala lähettää ihmisille jotakin, jonkun lahjan, ja he hylkäävät sen, ovat nuo ihmiset Jumalan hylkäämiä, koska he hylkäsivät Jumalan laupeuden.

³⁴ Oi, mikä turva se olisikaan tänä iltana, kuinka paljon suurempi turva se olisikaan, kuin kaikki pommisuojat ja kaikki paikat mitä ajatella voimme, jos tämä kansakunta, jota kutsutaan kristilliseksi kansakunnaksi, voisi vastaanottaa sille annetun Jumalan lahjan, suuren

samasta itsesi heissä, niin kuin tuo äidinvaisto tuossa pienessä äitipeurassa tuona päivänä. Me olemme Sinun, Isä. Puhu kauttamme, Jeesuksen Nimessä. Aamen.

¹⁹⁸ Nyt haluan, että teillä on usko ja uskotte, jokainen teistä, kaikkialla ympärillä. Ja vain rukoilkaa. Älkää nyt... Vain katsokaa ja rukoilkaa nyt, ja vain uskokaa. Näettekö, tämä ei ehkä, Pyhä Henki ei ehkä ole mieltynyt tekemään tätä. Jos Hän ei tee sitä, tulen kutsumaan rukousjonon. Joku siellä kuulijakunnassa, jopa, jos te... en halua teitä, joilla on rukouskortit. Vain kuka tahansa... vain rukoilkaa. Tietenkään minä en tietäisi, mutta rukoilkaa te vain ja nähkää. Sanokaa vain: “Herra Jeesus, minä tiedän, ettei tuo mies tunne minua. Hän ei tiedä minusta mitään, mutta tiedän, että minä uskon.”

¹⁹⁹ Teidän uskonne on tiedoton. Älkää nyt ponnistako tai hypätkö. Hypätkää pois siitä. Se on aivan teissä itsessänne. Vain rentouttakaa itsenne ja uskokaa. Vain uskokaa nyt ja pitäkää usko. [Seurakunnassa, eräs veli antaa kehotuksen.] Aamen. Ja olkaa kunnioittavat, vain pitäkää usko, vain uskokaa. Joskus teidän uskonne on tiedoton, teillä on se, ettekä te tiedä sitä. Tuolla pienellä naisella oli se, eikä hän tiennyt sitä.

²⁰⁰ Kuinka monet teistä olette koskaan nähneet valokuvaa tuosta Enkelistä, tuosta Valosta? Se otettiin juuri täällä Texasissa. Se on nyt viety kaikkialle, ympäri maailman.

²⁰¹ Mitä sinä ajattelet, herra? Uskotko sinä, joka istut täällä nurkassa? Näytti kuin olisit katsonut niin halukkaasti. Sinulla on monia asioita vialla. Sinulla on komplikaatioita, monia asioita. Nyt, kun sanoin sen, sinulle tuli todella outo tunne, eikö tullutkin? Jos se on oikein, kohota kätesi. Minä olen nyt täysin vieras sinulle. Se on totta. Tiedätkö mitä? Tuo Valo juuri asettui sinun päällesi. Näetkö? Se on se, mitä sinä tunsit, jonkinlaisen todella suloisen tunteen. Minä tarkkasin Sitä, Sen tullessa suoraan alas.

²⁰² Nyt, kyllä, sinä olet täällä, sinä haluat, että puolestasi rukoillaan ennen kuin lähdet rakennuksesta. Jos Jumala tulee paljastamaan minulle, mikä vaikeutesi on, kun sinä istut siellä, ja minä olen täällä, niin tahdotko uskoa, että se on Jumala? Se on tyrä, yksi suurista asioistasi. Se on oikein. Onko se oikein? Jos Jumala kertoo minulle kuka sinä olet, mikä nimesi on, sinulla on hyvä yhteys Häneen nyt, niin tahdotko uskoa minun olevan Hänen profeettansa, tai Hänen palvelijansa? Suokaa

¹⁹¹ Joku kertoi minulle, että eilen illalla kutsuttiin kolmekymmentä tai ehkä enemmänkin. Käsitättekö te, että kerran eräs nainen kosketti Hänen vaatettaan, ja Hän kääntyi ympäri, kun tämä sama asia tapahtui, ja voimaa lähti Hänestä, Hänestä, joka oli Jumalan Poika? Mutta Hän sanoi: “Suurempaa kuin tämä olette te tekevä, sillä Minä menen Isän tykö.”

¹⁹² Uskokaa nyt vain jokainen ja pitäkää usko, jokainen teistä, kaikkialla täällä, näissä telttavuoteissa, paareilla ja missä olettekin. Uskokaa! Älkää ajatelko, että teidän tilanne on toivoton.

¹⁹³ Jos minä nyt voisin parantaa teidät, niin tekisin sen, mutta minä en voi. Minä voin laskea kädet päällenne, ja aionkin tehdä sen, jokaiselle jolla on nuo kortit. Ja he jakavat kortteja joka päivä. Niinpä tarkoitukseni on tehdä se, mutta se on vain osoittamaan, että uskon teidän kanssanne.

¹⁹⁴ Mutta kuulkaahan, miksi ette vain koskettaisi Häntä? Raamattu sanoo: “Hän on Ylipappi”, juuri nyt, “joka voi olla kosketettu heikkouksiemme tunnolla.” Onko se oikein? Hyvä on, jos Hän on Ylipappi, silloin Hän toimii samalla tavalla kuin Hän teki silloin. Eikö totta? Hän aivan varmasti toimisi samalla tavalla kuin Hän teki silloin. Hyvä on, koskettakaa te nyt Häntä uskolla.

¹⁹⁵ Nyt, taivaallinen Isä, kokous on Sinun. Mutta minä olen opettanut tänä iltana siitä kuinka tämä pieni nainen näki jotakin todellista, kun hän näki erottamisen hengen Salomonin yllä. Ja me olemme varmat, Herra, että Sinun Sanasi ovat totta. Sinä sanoit, että se tulisi palaamaan jälleen takaisin, niin kuin se oli Sodomian päivissä, juuri ennen Tulemusta; ja Sinä olit sama eilen tänään ja iäti. Niitä tekoja, joita Sinä teit, me myös tulisimme tekemään. Ja Sinä olet Ylipappi, tänä iltana, joka voi olla kosketettu heikkouksiemme tunnolla. Mitä muuta me vielä tarvitsisimme?

¹⁹⁶ Mitä muuta nuo juutalaiset olisivat tarvinneet, nähdäkseen, että Hän oli Profeetta? Neitsyt tuli raskaaksi, ja kaikki nämä asiat tapahtuivat, mutta heidän uskontunnustuksensa sokaisivat heidät.

¹⁹⁷ Herra, täällä on joitakin, jotka ovat tulleet samalla tavalla, eivät ehkä Sabasta, vaan he ovat tulleet monista paikoista. Minä rukoulen Jumala, että Sinä tunnistaisit itsesi tänä iltana, todelliseksi. Ja sitten

Pyhän Hengen, joka on vuodatettu näissä viimeisissä päivissä. Jos tämä kansakunta voisi vastaanottaa Sen, olisi se parempi suoja kuin mikään mihin he voivat mennä. Mutta he hylkäsivät Sen, joten jäljellä ei ole mitään muuta kuin sekasorto ja tuomio.

³⁵ Kaikkina aikakausina, Hän antoi näitä suuria hengellisiä lahjoja. Ja huomatakseni aina hengellisen lahjan tuleminen, todellisen lahjan tuleminen; haluan puhua yhtenä iltana aiheesta “lahjan Ääni”, mutta vain, jos se on Herran tahto. Mutta tavallisesti ne ovat aina profeetat, jotka ilmoittavat nämä lahjat. Ja, kun te näette profeetan nousevan näyttämölle, osoittaa se, että tuomio on käsillä. Nyt se on merkki, kun te näette tunnistetun Jumalan profeetan nousevan näyttämölle; niin oli Jeremian päivinä, Danielin päivinä, Johannes Kastajan päivinä, Herran Jeesuksen päivinä, ja koko matkan. Kun profeetta nousee näyttämölle, se on aika jolloin Jumala tulee puhumaan Sanansa. Kansakunnat hylkäävät sen, ja sitten alkaa kaaostila.

³⁶ Sillä tavalla se oli seurakunta ajanjaksojen vaihtuessa joka kerta, kun sanoma oli hyljätty. Ja, kun Jumala antaa näitä lahjoja ja sanomia kansalle, ja he hylkäävät ne, silloin ei ole jäljellä muuta kuin tuomio.

³⁷ Jumala on oikeudenmukainen. Hän ei lähetä tuomiota ennen kuin Hän tarjoaa laupeutta. Ja laupeus on ennalta kerrottu ja kuinka se on tuleva, mutta ihmiset tavallisesti ovat niin sekaisin mieleltään, ja on niin monia erilaisia ihmistekoisia suunnitelmia, kunnes he eivät tunnista Sitä. Ja sillä tavalla se aina tapahtuu.

³⁸ Nyt me näemme Hänen kertoneen heille, että “paha ja avionriikkoja sukupolvi juoksee merkkien perässä”. Kuinka monta kertaa uskomaton onkaan saanut tämän edun, hengellisistä merkeistä, eikä usko sitä!

³⁹ Jumala puhuu aina merkeillä. Niin Hän on iäti tehnyt ja on iäti tekevä. Niin kauan kuin maailma on olemassa, on Hän yhä puhuva hengellisillä merkeillä. Hän on ennalta kertonut, että ne tulisivat.

⁴⁰ Nyt monet uskomattomista ottavat sen, kun Hän sanoi: “Paha ja, tai, heikko ja avionriikkoja sukupolvi etsii merkkejä.”

⁴¹ Tarkatkaa, Hän puhui tässä yhdiste-profetian. Hän kertoi myös heille, että he olivat heikko ja avionriikkoja sukupolvi; ja myöskin Hän kertoi heille, että jokainen heikko ja avionriikkoja sukupolvi, joka tulisi, tulisi saamaan merkin. Huomatkaa, Hän sanoi: “Heikko ja avionriikkoja

sukupolvi tavoittelee merkkiä; eikä sille tulla antamaan mitään muuta merkkiä, kuin Joonan merkki. Sillä niin kuin Joonas oli valaan vatsassa kolme päivää ja yötä; niin täytyy Ihmisen Pojan olla maan povessa, kolme päivää ja yötä.”

⁴² Mitä Hän sanoi tässä? Hän sanoi, että “paha ja avionrikkoja sukupolvi tulisi saamaan ylösnousemuksen merkin”. Ja mikä aikakausi niistä mitä meillä koskaan on ollut, olisi enemmän kuin tämä nykyinen ollut Kristuksen hylkäävä, paha, kieroutunut, avionrikkoja sukupolvi? Ja he tulevat saamaan merkin, ylösnousemuksen merkin, että Jeesus Kristus on elossa tänä iltana, aivan samoin kuin Hän koskaan oli. Hän on noussut kuolleista, tehden Hänet samaksi eilen, tänään ja iäti. “Heikko ja avionrikkoja sukupolvi etsii merkkiä, ja he tulevat saamaan sen, ja tuo merkki tulee olemaan ylösnousemuksen merkki.” No niin, tietenkin Hän oli puhumassa heille siitä, että Hän tulisi nousemaan ylös kuolleista.

⁴³ Monta kertaa Kirjoituksilla on monta merkitystä. Kuten Matteus 3, jossa sanotaan: “Että se voisi olla täyttynyt, minkä profeetta puhui Herralta, sanoen: ‘Egyptistä Minä kutsuin Poikani.’” Jos seuraatte sitä taaksepäin Hooseaan, joka profetoi, että “Egyptistä Hän kutsui ulos Jumalan pojan, joka oli Israel.” Jaakob oli Jumalan poika, ja Hän kutsui hänet ulos Egyptistä. Se on minne alaviite teidät johtaa. Mutta myöskin, Kristus oli Hänen suurempi Poikansa, ja Hän kutsui Hänet ulos Egyptistä, Israelin ollessa siitä esikuvana.

⁴⁴ Ja niinpä se oli esikuva Kristuksen hylkäämisestä tuossa sukupolvessa; tämä on suurempi esikuva, sillä tuolla sukupolvella, joka hylkäsi ylösnousemuksen, oli armahdus, mutta tälle sukupolvelle, joka tekee pilaa Pyhästä Hengestä, se on anteeksiantamaton asia. Me olemme... On suurempi asia hylätä Pyhä Henki, kuin hylätä Jeesus Kristus Hänen lihansa päivinä maan päällä. Jeesus sanoi niin: “Te puhutte Ihmisen Poikaa vastaan”, kun he sanoivat, että Hän oli ennustaja tai jokin paha henki, Hän sanoi: “Te puhutte Ihmisen Poikaa vastaan ja se annetaan teille anteeksi. Mutta kuka tahansa puhuu sanankin Pyhää Henkeä vastaan, heille sitä ei koskaan anteeksi anneta tässä maailmassa”, se on, kutsua Pyhän Hengen tekoja pahaksi, saastaiseksi asiaksi, kun he näkevät Jumalan teon tehtävän.

senkaltaista, tiedättehän; kun Hän palveli Isänä, ja sitten Poikana. Se on Jumalan alentuminen, tullen alemmaksi Erästä, jota ei voitu koskettaa, (niin, että jos joku kosketti tuota vuorta, hänen täytyi kuolla), kunnes me voimme käsin kosketella Häntä lihassa.

¹⁸⁵ Ja nyt Hän on teissä. Hän pyhitti teidät Verellänsä, niin että Hän voisi elää teissä. “Tuona päivänä, te tulette tietämään, että Minä olen Isässä, Isä Minussa; Minä teissä ja te Minussa.” Näettekö? Se on Jumala yläpuolellamme, Jumala kanssamme, Jumala meissä. Ymmärrätekö?

¹⁸⁶ Ja se on Kristus tänä iltana, Pyhä Henki. Hän on sama. Ja te olette... Hän on viinipuu ja te olette oksia. Uskokaa Häneen. Ja, jos Hän samastaa itsensä tänä iltana, että Hän on keskuudessamme!

¹⁸⁷ Jos Hän nyt seisoi täällä arpineen, olisi se inhimillinen olento, se olisi lihaa. Kuka hyvänsä voi jäljitellä sitä; inhimillinen olento voi tehdä arpia itseensä. Tai ehkä me emme tiedä miltä Jeesus näytti, meillä on vain taiteilijoiden psykologiset ajatukset siitä miltä Hän näytti; Hoffmannilla oli yhdenkaltainen ajatus siitä, Sallmanilla toisen kaltainen, ja kuinka monia muita ajatuksia siitä onkaan!

Mutta kuinka te tuntisitte Hänet? Se olisi Hänen Elämästään.

¹⁸⁸ Koska, jos joku mies seisoi täällä arpia käsissään, ja mitä muuta vielä, olisi se petkuttaja; koska, kun Jeesus itse tulee, jokainen silmä on näkevä Hänet, jokainen polvi on notkistuva, ja jokainen kieli tunnustava sen. Varmasti.

¹⁸⁹ Mutta Hänen Henkensä on täällä, näettekö. Jos me vain voimme antaa omien mieltemme suuntautua Hänen mieleensä. “Olkoon teissä se mieli, joka oli Kristuksessa.” Hän on Sana. Ja Raamattu sanoo: “Jumalan Sana.” Kuinka monet tietävät, että Jeesus oli Sana? Raamatussa, Hebrealaiskirje 4. luvussa, Raamattu sanoo: “Se on terävämpi kuin kaksiteräinen miekka ja on sydämen ajatusten erottaja.” Nyt se oli se mikä oli Salomossa, Jumalan Sana, se oli syy miksi hän voi erottaa heidän ajatuksensa. Se oli Jeesuksessa, näettekö. Se on se mikä on täällä nyt, sama Asia.

¹⁹⁰ Nyt te siellä. Minä en tule kutsumaan mitään rukousjonoa, koska tulen antamaan alttarikutsun. Täällä saattaa olla joitakin, jotka eivät koskaan ole olleet näissä kokouksissa. En näe rakennuksessa yhtään henkilöä, jonka tuntisin.

me tiedämme kuinka Sinut tunnistettiin, ja kuinka fariseuksilta jäi näkemättä se. Herra, noilta samoilta ryhmiltä jää se näkemättä tänäkin päivänä, koska he kuuluvat johonkin kirkkoon, johon ovat liittyneet, joilla on tiettyjä uskontunnustuksen muotoja ja niin edelleen. Heiltä jää näkemättä Messias, tuo suuri Pyhä Henki, joka samastaa itsensä ihmisten kanssa, niin kuin Sinä lupasit tehdä.

¹⁸⁰ Suo tänä iltana, Herra, että jokainen näistä täällä tulisi käsittämään ja tulisi näkemään Sinun Läsnäolosi. Ja tulkoon heidän sydämiinsä tuo teksti: “Suurempi kuin Salomo on täällä tänä iltana”, se on Jeesus Kristus, ylösnoussut Jumalan Poika, valmiina tulemaan ja käännättämään, ja tekemään sydämet uusiksi ja panemaan niihin Jumalasta syntymisen kokemuksen. Aivan niin kuin tuon äitipeuran tapauksensa, se oli jotakin minkä kanssa, sillä itsellään ei ollut mitään tekemistä, Jumalan armosta se oli valittu olemaan peura, se oli valittu olemaan äiti, ja uskollinen äiti. Ja Sinä kerroit meille, että me olemme “valitut ennen maailman perustamista”.

¹⁸¹ Minä rukoilen, Jumala, että Sinä antaisit jokaisen niistä, joilla on tuo veto sydämessään, löytää Jumalan, niin kuin tuo pieni nainen teki, niin että tänä iltana jotakin todellista tulee tapahtumaan, ja he tulevat näkemään ja palvelemaan Häntä. Sillä suurempi kuin Salomo on täällä. Me pyydämme Jeesuksen Nimessä. Aamen.

¹⁸² Nyt kunnioittavasti, hiljaisesti, juuri ennen kuin tulemme alttarille. Olkaa hyvät, alkoon kukaan liikkuko. Olkaa vain todella kunnioittavat hetken. Tämä on juhlallinen hetki. Ratkaisuja tehdään. Monet kohottivat kätensä. Uskon teidän olleen syvästi vilpittömiä siinä, kun te sanoitte sen.

¹⁸³ No niin, te olette kuulleet Raamatusta, te olette kuulleet Jeesuksesta, te olette kuulleet, että Hän oli Jumalan Poika. Teille on opetettu, että Hän nousi ylös kuolleista, ja teille on opetettu, että Hän on sama eilen, tänään ja iäti.

¹⁸⁴ Onko nyt tämä Pyhä Henki, josta me puhumme, onko se Jeesus Kristus? Varmasti se on. Näettekö, Hän on Jumala; Hänet tunnetaan Jumalana, Pyhänä Henkenä. Se ei ole joku toinen Jumala; se on sama Jumala. Isä, Poika, Pyhä Henki ei ole kolme Jumalaa; ne ovat kolme saman Jumalan ominaisuutta, näettehän, vain sama Jumala kolmessa muodossa. Katsokaahan, toisin sanoen, ne. olivat kolme virkaa,

⁴⁵ Kyllä, Joonas oli ylösnousemuksen todistaja, kun hän oli valaan vatsassa kolme päivää ja yötä. Monet ihmiset yrittävät tuomita Joonaa, ja heillä on sanonta: “Oh, hän on Joonas.” Joonas oli profeetta. Hän vaelsi tarkalleen Jumalan tahdossa. Kun hän meni tuohon väärään laivaan, täytyi sen tapahtua, sen täytyi tapahtua sillä tavalla, esiintuomaan Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen. Hänen täytyi näytellä tuo osa, aivan samalla tavalla kuin Haagar oli pantu sinne, jotta vapaa nainen ja orjanainen eivät olisi perillisiä yhdessä. Näiden asioiden täytyi tapahtua, ne olivat varjoja ja esikuvia tulevista asioista.

⁴⁶ Nyt me sitten näemme, että sen jälkeen, kun Hän oli puhunut Joonasta, Hän tulee Salomon aikakauteen. Me kaikki tiedämme, että Salomon aikakausi oli melkein pä Vanhan Testamentin Tuhatuotinen valtakunta. Se oli suurin aika mitä koko Israelilla koskaan oli, Salomon hallitessa; ei ollut sotia niin, että niistä olisi voinut mainita ja heillä oli suuri aika. Jumala antoi Salomonille, joka oli Daavidin poika, erottamisen lahjan, niin että hän voi erottaa ihmisten sydänten ajatukset.

⁴⁷ No niin, kuinka noiden heprealaisten siellä olisikaan pitänyt tunnistaa se! Salomolla oli erottamisen lahja ja hän voi erottaa heidän sydäntensä ajatukset, ja he kaikki kokoontuivat Salomon ympärille, ja kuitenkin tässä seisoj suurempi kuin Salomo. Ja Salomo oli Daavidin poika, mutta hän oli vähäisempi Daavidin poika, lihan mukaan; ja Jeesus oli Daavidin Poika, lupauksen Siemenen mukaisesti, kuninkaallinen Siemen. Ja tässä siellä nyt seisoj suurempi kuin Salomo, tehden samoja asioita, joita Salomo teki, vain ollen suurempi kuin Salomo, ja he kutsuivat sitä “Belsebuliksi”.

⁴⁸ Näettekö tuon Kirjoituksen tulkinnan? Ei ihme, että Hän sanoi niin kuin sanoi: “Paha ja avionrikkoja sukupolvi tavoittelee merkkiä; ja he tulevat saamaan sen, ylösnousemuksen merkin.”

⁴⁹ Ja Salomonin aikana siellä oli suuri herätys. Annan jonkinlaisen kuvauksen siitä, niin että nuoret voivat ymmärtää sen. Siellä oli suuri herätys meneillään Salomon päivinä. Jumala antoi lahjan ja koko kansakunta kokoontui sen ympärille. Jokainen tuli mukaan. He uskoivat sen, kokosydämisesti.

⁵⁰ Eikö se olisi ihmeellinen asia, jos se tapahtuisi kansan keskuudessa tänä iltana, jos koko Amerikka, kaikki ihmiset, jotka kutsuvat itseään kristityiksi, kokoontuisivat Jumalan lahjan ympärille näissä viimeisissä

päivissä, Pyhä Henki vuodatettaisiin ihmisten päälle! Se on Jumalan lahja tänä viimeisenä päivänä, Pyhä Henki. Kristus Hengen muodossa, Hän on täällä kanssamme nyt. Eikö olisi ihmeellistä, jos kaikki kirkot, jotka tunnustautuvat olevansa kristittyjä, kokoontuisivat tämän suuren lahjan ympärille, jonka Jumala on antanut meille?

⁵¹ Miksi niin ei ole? He ovat menneet pois kaiken kaltaisissa aatteissa ja uskontunnustuksissa ja opinkappaleissa, ettekä te voi sanoa mitä mikin on. Se on tarkalleen sillä tavalla niin kuin he aina tekivät sen. Mutta Jumala lupasi, että se tultaisiin oikaisemaan, ainakin tuolle Siemenelle, ajan lopulla.

⁵² Pankaa tämä nyt merkille, me näemme, että kaikki heistä kokoontuivat tuon suuren lahjan ympärille, ja Israel kukoisti niin kuin ei koskaan aikaisemmin. Kaikki kansakunnat pelkäsivät Israelia; he pelkäsivät tulla sinne, koska he tiesivät, että Jumala oli heidän kanssaan.

⁵³ Ja sanon teille, te puhutte kommunismin sammuttamisesta ja kaikesta muusta; mutta antakaa Amerikan vain tulla takaisin Jumalan tykö, takaisin lahjaansa, takaisin Pyhään Henkeen ja ihmiset lakkaavat huutamasta koskien kommunismia. Se on niin madonsyöjä, kunnes jopa kommunisteilla on kommunisminvastaisia lavastuksia, saadakseen tietää keitä he ovat. Tuon asian täytyy olla sillä tavalla. Mutta tulkootpa takaisin!

⁵⁴ Täällä äskettäin, Suomessa. Veli Lindsay, jonka uskon olleen täällä eilen illalla, oli kanssani, kun se tapahtui. Eräs pieni poika, jonka olin nähnyt näyssä täällä, herätettiin kuolleista siellä. Monilla teistä, uskoisin, on se yhä kirjoitettuna Raamatuissanne, kun kuljin ympäri kansakuntaa kertoen, miltä se tulisi näyttämään, missä hän olisi ja niin edelleen. Ja hänet herätettiin kuolleista, Herran Sanan mukaisesti. Hän oli kuollut auto-onnettomuudessa. Monet teistä muistatte tuon tapauksen, ja seisoin siellä, kun hänet nostettiin ylös kuolleista.

⁵⁵ Tuone iltana, mennessäni Messuhalliin. Veli Lindsay ja minä, ja veli Moore, ja monet noista miehistä yrittivät päästä Messuhalliin; missä he päästivät sisälle niin-ja-niin monta tuhatta ja antoivat minun puhua heille, ja sitten he laskivat heidät ulos, ja puhuin toisille. Ollessani matkalla sinne, heillä oli neljä tai viisi kaupunkikorttelia kokonaan tukossa, liikenne oli pysäytetty. Ihmisiä oli kaduilla nähdäkseen meidän tulevan sisälle ja lähtevän ulos. Ja siellä oli ollut eräs pieni tyttö

kaksi, kolme. Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua, Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua.

¹⁷⁵ Olisiko täällä joku tänä iltana, joka väittää olevansa kristitty, ehkä jonkun hienon seurakunnan jäsen, jonkin suuren ihmisjoukon jäsen, mutta kuitenkin tiedät sydämessäsi, ettei sinulla ole kristillisyyttä sydämessäsi, syntyneenä siihen, tuon äitipeuran tavalla, joka oli syntynyt äidiksi; se oli äiti, läpikotaisin. Ja sinä haluaisit tulla todelliseksi kristityksi sillä tavalla kuin tuo äitipeura oli äiti; kohottaisitko kätesi ja sanoisit: "Rukoile puolestani, veli Branham?" Jumala siunatkoon teitä. Jumala siunatkoon teitä. Kaikkialla ympärillä, ylhäällä parvekkeilla, minä näen teidän kätenne.

¹⁷⁶ Taivaallinen Isä, vähän minä tiesin tuona kylmänä marraskuun päivänä, seistessäni siellä lunta niskassani, märkänä, nähdessäni tuon miehen makaavan siellä, kun puhuin hänelle, pidin häntä kädestä, itkin hänen kanssaan, ja kerroin hänelle Raamatusta ja kaikesta. Ja hän sanoi: "Oh, olet mahdollisesti oikeassa." Mutta näin kuinka Sinun täytyi lähettää jotakin todellista, luonnon tavalla, niin, ettei hän voinut olla näkemättä sitä, että siinä oli jotakin todellista. Ja nyt hän on Sinun palvelijasi, Herra.

¹⁷⁷ Nyt täällä on monia tänä iltana. Jotkut heistä kohottivat kätensä, merkiksi, etteivät ole koskaan olleet kristittyjä, ja tahtovat tulla kristityiksi. Jumala, älä anna heidän olla vain yksi näistä, jotka menevät ja liittyvät seurakuntaan, tai ottavat jonkun muodon, tai uskontunnustuksen, tai kasteen. Vaan olkoon Kristus syntynyt heidän sydämissään.

¹⁷⁸ Ja nuo, jotka ovat liittyneet seurakuntaan, he etsivät, Herra, ehkä tämän pienen naisen tavalla, tämän pienen kuningattaren tavalla, josta olemme puhuneet. Hän isosi jotakin. Ja niin myös he isoavat, Herra. Ja, kun hän näki jotakin, mikä oli todellista, joka teki tunnetuksi Jumalan inhimillisessä olennessa, silloin hän oli valmis. Ja hän sanoi: "Siunattu olkoon Israelin Herra Jumala!" Hän ei halunnut enää olla tekemisissä pakanallisten muotojen kanssa.

¹⁷⁹ Ja Isä, monet täällä tänä iltana ovat epäilemättä tuossa samassa tilassa. Jos he vain voisivat nähdä jotakin todellista! Ja Sinä sanoit meille ollessasi täällä maailmassa, mitä tulisi tapahtumaan tässä päivässä. Meille on kerrottu, että Sinä olet sama eilen, tänään ja iäti. Ja

häneen. Ja minä katsoin tuon asean piippua ja se heilui tällä tavalla. Hän yritti pitää sitä tähtäimessä, eikä voinut tehdä sitä.

¹⁷⁰ Hän heitti tuon asean maahan ja kääntyi katsomaan minua, ja nuo suuret silmät olivat muuttuneet. Kyyneleet juoksivat alas hänen poskiltaan. Hän tarttui housuni lahkeeseen, hän sanoi: “Billy, johdata minut sille Jeesukselle, josta sinä puhut.”

¹⁷¹ Mitä se oli? Hän näki jotakin todellista. Näettekö? Tuo äitipeura osoitti uskollisuutta, todellista uskollisuutta, joka sai tuon julman metsästäjän siellä... jolla oli pahin sydän, mitä koskaan olen nähnyt. Se ei ollut joku saarna, jonka saarnasin. Se oli mitä hän näki, jotakin mikä oli todellista. Se ei ollut näyteltyä. Se ei ollut teeskentelyä. Se oli aito äiti etsimässä lastaan, ja se johti tuon miehen Kristukselle.

Hän on siellä nyt diakonina seurakunnassa, hieno kristitty, koska hän näki jotakin teeskentelemätöntä. Se ei ollut mitään tekouskoa. Se oli todellista.

¹⁷² Oi, veli, sisar, jos tämä seurakunta, jos nämä ihmiset, tänä iltana, jospa vain te ja minä! Kun siinä on jotakin todellista, eikä teeskenneltyä. Te voitte nähdä jonkun teeskentelevän sitä, mutta on aitokin asia. Ihmisessä on jotakin mikä saa hänet elämään Jumalalle. On aito Pyhä Henki tänä iltana, veli, joka ei ole teeskenneltyä. Se on aito asia.

¹⁷³ Ja kuinka monet täällä haluaisivat olla niin uskollisia Kristukselle, niin paljon kristittyjä, ettei kuolema, vaino tai mikään muukaan asia pelattaisi teitä, niin kuin tuo peuraäiti oli? Ettekö te haluaisi olla sitä? Minä kaipaaisin olla sen kaltainen kristitty. Jopa niin kuin tuo pieni syyrofoinikialainen nainen eilen illalla oli sen kaltainen kristitty. Tämä pieni kuningatar, josta olemme puhuneet tänä iltana, oli sen kaltainen kristitty; kun hän näki jotakin mikä oli todellista, hän oli valmis. Jumala auttakoon meitä tänä iltana, vastaanottaaksemme jotakin todellista, Kristuksen.

Kumartakaamme päämme hetkeksi, kun rukoilemme.

¹⁷⁴ Olisiko täällä rakennuksessa nyt ketään tänä iltana... jos täällä on joku, nyt, kun olette todella hiljaa, jos täällä on joku, joka ei tunne Kristusta henkilökohtaisena Pelastajanaan ja haluaisi tuntea Hänet henkilökohtaisena Pelastajanaan, niin nostaisitteko kätenne? Yksi,

kainalosauvoilla, jonka toinen jalka oli toista lyhyempi, joka parantui, ja monia asioita oli tehty.

⁵⁶ Ja sitten, kun tämä pieni poika oli nostettu ylös, se meni uutisiin. Heillä ei ole rock-and-rollia ja senkaltaista asiaa Suomessa, tai heillä ei ollut silloin. Heillä oli siellä radiossa vain uutisia ja asioita, jotka olivat sen arvoisia. Ja uutiset siitä olivat menneet aina Venäjälle asti. Jos asutte Venäjällä ja olette neljäkymmentä mailia kotoanne, syntymäpaikastanne, täytyy teillä olla viisumi osoittamassa millä asialla olette. Ja Rautaesirippu oli... Me kävelimme sinne missä konekiväärit olivat asemissaan kadulla, vain vähän matkaa Kuopiosta. Ja tuona iltana nämä uutiset olivat levinneet sinne, ja kadut olivat täynnä tuhansia ja tuhansia venäläisiä.

⁵⁷ Tässä olivat nuo kommunistiset sotilaat, venäläiset sotilaat, pienissä pyöreissä lakeissaan; ja kuusi pientä suomalaispoikaa, heti tuon sodan jälkeen, he eivät vielä olleet tarpeeksi vanhoja ajaakseen partaansa, he olivat sileäkasvoisia poikia; suuret vanhat saappaat jaloissaan, suurissa pitkissä mantteleissa, he kävelivät siellä kadulla sapeleineen ja niin edelleen, katsoen, että voisin päästä väkijoukon lävitse, mennäkseni sisälle kokouspaikkaan. Siellä seisoivat nuo venäläiset. Kun kävelin ohitse, seisoivat he asennossa sillä tavalla ja kyyneleet vuosivat alas heidän poskiltaan. Ja, kun kuljin ohitse, he tarttuivat noihin suomalaissotilaihin ja taputtivat heitä olalle ja halusivat heitä. Mikä tahansa saa venäläisen taputtamaan suomalaista, tulee selvittämään sotia. He sanoivat: “Tämän me haluamme vastaanottaa, Jumalan, joka voi herättää kuolleen.”

⁵⁸ Se on se mistä on kysymys tänä iltana, ystävä, tarkalleen. Mikä teki heistä kommunisteja, oli se, että papisto oli hylännyt Jumalan Sanan. He ottivat kaiken rahan, antamatta mitään sen tilalle, se oli vain kuin jonkinlainen kerho, tai jotakin muuta. Se on mikä on vikana maailmassa.

⁵⁹ Sitten me näemme, että Salomon päivissä, he kaikki kokoontuivat tämän suuren lahjan ympärille, joka Salomolla oli Herralta. Ja ihmisiä tuli ja meni. Kaikki kansakunnat pelkäsivät Israelia. Sen sijaan, että olisivat yrittäneet sotia heitä vastaan, he toivat rauhanuhreja. He eivät niinkään paljon pelänneet heidän miehiään, he pelkäsivät sitä Jumalaa, jonka kanssa he kaikki olivat yksimielisiä.

⁶⁰ Oi, mikä asia se olisikaan tälle kansakunnalle, tänä iltana, jos me kaikki pelkäisimme Jumalaa, jos me kaikki kunnioittaisimme Jumalaa ja vastaanottaissimme Hänen lahjansa, Pyhän Hengen, ja kokoontuisimme Sen ympärille, jokainen kirkko hajottaisi omat uskontunnustuksensa ja heittäisi ne ulos ovesta, ja menisi alttarille ja pysyisi siellä kunnes Pyhä Henki tulisi samastamaan Hänen Sanansa viimeisessä päivässä!

⁶¹ Jotkut heistä yrittävät sanoa: “Mutta, sehän oli vain juutalaisille saada Se. Siinä kaikki kenelle se oli.”

⁶² Pietari sanoi Helluntaipäivänä: “Tehkää parannus, jokainen teistä, ja olkaa kastetut Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntien anteeksi saamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan; sillä lupaus on teille ja teidän lapsillenne ja niille, jotka kaukana ovat, niin monelle kuin Herra meidän Jumalamme kutsuu.” Niin kauan kuin Siemen odottaa maan päällä, tullakseen kutsutuksi, on siellä Pyhä Henki kutsumaan sen Siihen. Oikein. Se on yhä sama.

⁶³ Mutta me näemme, että kun se tulee, se hylätään. Siitä syystä tämä kansakunta tulee tuomion alle. Se on syy miksi asiat menevät sillä tavalla kuin ne ovat tänä iltana.

⁶⁴ Ja me näemme, että Salomon ajassa, se ei ollut näin. Kaikki he kokoontuivat tuon erottamisen lahjan ympärille, joka Salomolla oli. Ja kansakunnat pelkäsivät kaikki Jumalaa. Ja uutiset levisivät kaikkialle: “Oi, sinun pitäisi tulla Israeliin, heidän Jumalansa on nostanut esiin lahjan heidän keskuudessaan, ja he ovat tehneet hänet kuninkaaksi. Ja viisaudessaan ja erottamisessaan, hän ohittaa inhimillisen käsityskyvyn. Se on sen ohitse. ‘Se on sen ulkopuolella jumalten alueilla’, sanovat pakanat. Emmekä me ymmärrä kuinka se on, mutta Jumala, heidän Jumalansa, edustaa itseään yhdessä heidän uskovistaan. Ja he ovat asettaneet hänet valtaistuimelle ja kaikki he kuuntelevat häntä.” Tiedättekö, uutiset eivät silloin levinneet televisiolla, puhelimella ja niin edelleen, vaan ne kulkivat suusta suuhun.

⁶⁵ Lopulta nuo uutiset löysivät tiensä suoraan Saharan erämaan halki ja koko matkan eräaseen pieneen maahan, nimeltä Saba. Se oli pakanamaa. Heillä oli siellä pieni kuningatar, joka epäilemättä oli hieno pieni nainen. Ja uutiset tulivat hänelle, että “Jumala oli antanut suuren herätyksen siellä Israelin maassa ja suuria asioita tapahtui. Ja heillä oli

¹⁶⁴ Bert katsoi sillä tavalla, ja puhalsi uudestaan todella hiljaa, ja tuo peura käveli suoraan esiin tuolle aukiolle. Se on nyt epätavallista, hyvin epätavallista, sen kävellä esiin sillä tavalla. Ja se katseli ympärilleen, suuri päänsä ylhäällä.

¹⁶⁵ Jonkin ajan kuluttua, kun tämä metsästäjä ojensi kätensä ja otti aseensa, se näki tämän metsästäjän. Tavallisesti ne ovat poissa yhdessä välähdyksessä, tähän tiedätte kuinka se on, niin nopeasti. Mutta tiedättekö, se ei liikahtanutkaan. Se vain seisoi siellä sivuttain ja katseli häntä pää käännettynä. Minä ajattelin: “Bert, sinä et voi tehdä sitä.”

¹⁶⁶ Näettekö, tuo peuraemo ei näytellyt mitään. Se ei ollut mikään teeskentelijä. Se oli syntynyt se itsessään, se oli äiti. Tuo lapsi oli vaikeuksissa, eikä sille merkinnyt mitään, vaikka se maksaisi sen elämän, se yritti löytää tuota lasta. Se oli vaikeuksissa. Se oli siinä oleva äidinvaisto, se oli äiti. Ja se näki metsästäjän. Mutta sen ajatukset eivät olleet tuossa metsästäjässä, vaan se ajatteli tuota lasta vaikeuksissa, tuota pientä vasaa.

¹⁶⁷ Ja niinpä hän poisti varmistimen aseestaan. Oh, hän oli tarkka-ampuja. Hän suuntasi kiväärin ja minun täytyi kääntää pääni pois. En voinut mitään sille, en voinut katsoa häntä. Ajattelin: “Vain pari minuuttia ja hän tulee ampumaan sen uskollisen sydämen hajalle; sen yrittäessä löytää lastaan, joka oli vaikeuksissa, vaikka tietäinkin tuon metsästäjän olevan siellä pensaikossa.” Ja hän tulee ampumaan tuon uskollisen sydämen lävitse tuolla raskaalla luodilla. Ja hän oli niin varma ampuja. Hän suuntasi kiväärin. Minä ajattelin: “En yksinkertaisesti kestä katsoa sitä.” Minä käänsin selkäni.

Ja minä sanoin: “Herra, auta häntä, niin, ettei hän tule tekemään sitä.”

¹⁶⁸ Tunsin niin syvää sääliä. Tuo äitiraukka seisoi siellä, yrittäen löytää lastaan, ja minä tiesin, ettei se ollut mitään näyttelyä. Se oli äiti. Missä muussa tapauksessa hyvänsä, se olisi paennut. Se ei olisi noussut seisomaan, ja me olisimme kulkeneet sen ohitse. Mutta sen sisimmässä oli jotakin.

¹⁶⁹ Ja minä odotin ja odotin, eikä ase koskaan lauennut. Minä ihmettelin: “Missä on vika?” Ja minä odotin, sitten käännyin hitaasti ympäri. Ja näin tuon peuran, joka oli seissyt siellä, yhä katsomassa

niin hän oli vasta amatööri niihin verrattuna. Ensimmäisen laukauksen kuullessa ne kaikki kätkeytyvät. Ja, jos on kuunvaloa, niin ne käyvät syömässä yöllä; tai ryömivät jonkun risuläjän alle tai jotakin, eivätkä ne liukahda sieltä.

¹⁵⁷ Sitten, kun näimme sen tuona päivänä, minä sanoin: “Bert, ethän tule käyttämään tuota pilliä?”

¹⁵⁸ Hän sanoi: “Ah, saarnaaja, sinä olet pelkurisydäminen!” Hän sanoi: “Menehän itseesi.”

¹⁵⁹ Ja me lähdimme ulos ja panimme joitakin voileipiä paitamme sisälle. Ja aioimme metsästää noin keskipäivään asti siellä ylhäällä Presidential Rangen huipun reunamilla, ja sitten erota toisistamme ja tulla takaisin alas. Jos saisimme peuran, ripustaisimme sen puuhun ja noutaisimme sen mukaamme päivän tai kahden kuluttua. Siellä oli noin neljä tai kuusi tuumaa lunta ja se oli hyvä aika jälkien seuraamiseen. Ja me lähdimme vuorta ylös, eikä siellä ollut minkäänlaisia polkuja, ei jälkeäkään. Kuu paistoi yöaikaan ja peurat... [Tyhjä paikka nauhassa.]

¹⁶⁰ Bert oli edelläni, johtaen tietä, ja minä kävelin hänen perässään. Ja sitten hän istuutui. Lumi oli kuivaa. Ja sitten hän tavoitteli kädellään... ajattelin, että hän tulisi syömään voileivän ja, että me eroaisimme toisistamme siinä paikassa, koska olimme silloin hyvin korkealla siellä vuorella. Ja hän teki kädellään näin.

¹⁶¹ Minä aloin kaivaa esiin voileipääni ja katselin paikkaa hakeakseni kiväärini alas. Ja alkaessani ottaa esiin voileipääni, katsoin ympärilleni.

¹⁶² Hän oli tuonut tämän pienen pillin mukanaan, ja ottanut sen esiin. Minä ajattelin: “Poika, se on likainen temppu tehdä niin.” Niinpä hän otti tämän pienen pillin ja katsoi ylöspäin minuun noilla liskonsilmillään. Hän pani tuon pienen pillin suuhunsa sillä tavalla. Ja minä sanoin: “Bert, ethän sinä tekisi mitään sen kaltaista, ethän?”

¹⁶³ Hän sanoi: “Uh”, ja hän puhalsi siihen sillä tavalla. Ja yllätyksekseni, noin viidenkymmenen jaardin päässä minusta, suoraan vastapäätä, suurikokoinen naaraspeura nousi seisomaan. Naaraspeura on äitipeura. Ja siellä se oli suurine ruskeine silmineen ja korvat pystyssä. Näetthän, se kuunteli. Se oli äiti, ja sen lapsi itki. Ja niinpä ei ollut väliä tulivatko muut esiin tai eivät, siinä itsessään oli jotakin. Se oli äiti.

siellä eräs mies, joka oli voideltu heidän Jumalansa Hengellä, niin että hänen viisautensa ylitti kaiken, mitä ihminen vain ajatella voi.”

⁶⁶ Tiedätkö: “Usko tulee kuulemalla, kuulemalla Jumalan Sanan.”

⁶⁷ Se liikkui hänen pientä sydäntään. Hän alkoi ajatella sitä. Ja nyt, aina, kun kauppakaravaani kulki ohitse, ilman epäilystäkään tämä pieni kuningatar lähetti sotilaansa sanoen heille: “Haluaisin puhua tuon henkilön kanssa, yksityisesti, jos he ovat tulleet Israelista.”

⁶⁸ “Kyllä kuningatar, me olemme olleet Israelissa, ja oi, se on hämmästyttävää. Sinun pitäisi nähdä se. Ei ole mitään sen kaltaista. Se on ohi ihmisymmärryksen. Tiedätkö, kaikki heistä ovat yksimielisiä, he ovat kaikki tuon lahjan ympärillä, jonka heidän Jumalansa on antanut heille ja he kaikki uskovat yksimielisesti siihen. Oi, se on mitä suurin asia, eikä mitään pidetä salassa. Jumala yksinkertaisesti paljastaa kaiken. Jos joku kansakunta haluaisi lähteä hyökätäkseen heidän päälleen, silloin heidän Jumalansa paljastaisi heille, että he ovat tulossa, ja he asettaisivat heille väijytyksen ennen kuin he tulisivat sinne. Oi, se on suuri herätys, joka on meneillään siellä.”

⁶⁹ Silloin, tiedätkö, tuo pieni kuningatar alkoi tulla nälkäiseksi, nähdäkseen sen itse.

⁷⁰ Tiedätkö, siinä on jotakin, kun mies tietää, että hän on tullut jostakin; ja hän on täällä, eikä tiedä miksi hän on täällä; ja on menossa jonnekin, eikä tiedä minne hän on menossa. Ja on vain yksi Kirja maailmassa, joka kertoo meille, keitä me olemme, mistä te tulette, kuka ja mitä te olette, ja minne te menette, ja se on Raamattu. Se on Jumala itse julkituotuna Sana-muodossa, jota kutsutaan Siemeneksi. Tuo Siemen oikeanlaatuisessa maaperässä tulee tuottamaan jokaisen Hänen antamansa lupauksen, koska se on Jumala itse. Mutta uskon täytyy kastella se, saamaan sen tapahtumaan, aivan niin kuin mikä tahansa toinen siemen. Elämänitu on siinä. Pankaa nyt merkille.

⁷¹ Me näemme tässä nyt kuinka tämä pieni kuningatar alkoi isota ja janota Jumalaa. Oi, jospa Jumalan lahja vain voisi luoda janon ihmisten sydämissä Hänen puoleensa, niin kuin se teki tuolle kuningattarelle.

⁷² Nyt niin, että lapset, nämä pienemmät, joita tässä on kokonainen rivi, sekä muualla yleisön joukossa istumassa, me tulemme antamaan sen jonkinlaisena näytelmän tapaisena, niin että he voisivat ymmärtää.

⁷³ Muistakaa nyt, hän oli pakana. Niinpä voidakseen tehdä tämän, ja ollen kuningatar, hänen täytyi saada lupa pakanalliselta papiltaan, päästäkseen lähtemään. Ja voin kuvitella näkeväni hänen menevän hänen luokseen ja sanovan: “Suuri pyhä isä se-ja-se, me tiedämme, että israelilaisilla on siellä meneillään herätys, ja heidän Jumalansa on tuonut itsensä esiin erään miehen muodossa, suurella lahjalla, niin että hän tietää sydämen salaisuudet. Ja he kertovat minulle, että Hän on Sana, ja, että Sana on sydämen ajatusten erottaja. Ja he sanovat sen toimivan eräässä miehessä. Haluaisin saada sinulta kaikkein pyhin isä, luvan mennä vierailemaan sinne ja nähdäkseni sen itse.”

⁷⁴ No niin, voin kuvitella hänen saaneen vastauksen: “Meillä ei ole mitään yhteistyötä tuossa herätyksessä”, niin kuin vuoden ’64 versio siitä kuuluisi. He sanovat: “He eivät kuulu meidän kirkkokuntaamme, He eivät ole meistä. Meillä ei ole minkäänlaista tekemistä sen kanssa. Sinun ei tule mennä sinne. Ja he eivät ole mitään muuta kuin joukko omituisia tyyppjeä. Kaikenlaisia huhuja kuullaan siitä, että he olisivat tulleet Punaisen Meren halki ja kaikkia muita sen kaltaisia asioita, mutta ei siinä ole mitään perää. Tässä on meidän suuri jumalamme, näetkö kuinka hän seisoo täällä seinustalla? He ovat sellaisia-ja-sellaisia ja niin monia kertoja he ovat tehneet niin-ja-niin.” Ja tuo pieni kuningatar meni pois inhoten sitä,

⁷⁵ Mutta tiedätekö, jos Jumala alkaa panna nälän ihmisen sydämeen, niin silloin siinä on jotakin, eikä mikään voi seistä sen tiellä. Oli yhteistyötä tai ei, tai oli siinä sitten mitään tai ei, hänen täytyisi ottaa selvää Siitä. Niin kuin kerroin tuosta pienestä naisesta eilen illalla, kuinka hän oli itsepintainen ja hellittämätön.

Näettekö, Jokin saa otteen teistä, ja te saatte otteen Jostakin. Niin kuin Jaakob, tuo Jumalan poika; Jaakob, Jumalan poika, sai otteen Jostakin eräänä yönä, ja se sai otteen hänestä; eikä hän päästänyt irti ennen kuin oli saavuttanut tarkoituksensa, tullut Sen siunaamaksi. Se on tuo todellinen asia. Ja, kun ihminen jäljittelee jotakin, ei se koskaan pääty oikein. Mutta, jos te saatte otteen tuosta Jostakin, ja tuo Jokin saa otteen teistä, niin silloin se tapahtuu.

⁷⁶ Jos olette tulleet tänne tänä iltana parantuaksenne, ja annatte Pyhän Hengen saada otteen teistä, ja te saatte otteen Siitä, niin te tulette saamaan mitä pyydätte. Ei ole mitään tapaa pitää teitä poissa Siitä.

oli. Minulla oli tapana rakastaa valkohäntäpeuran metsästämistä siellä ylhäällä. Ja, joka syksy menin sinne metsästämään.

¹⁵⁰ Hän oli niin hieno metsästäjä, mutta julmin mies mitä koskaan elämässäni olen tavannut. Hänellä oli silmät kuin liskolla ja hän vain... Sen kaltaiset tiedättehan, joiksi naiset yrittävät maalata silmänsä tänä päivänä, jotenkin liskonkaltaisiksi. Mutta hänellä todella oli sen kaltaiset silmät. Eikä se näytä minusta oikein inhimilliseltä. Ja niinpä minä aina jotenkin vihasin katsoa häntä. Hän oli niin ovelan näköinen, tiedättehan, kun nuo silmät katsoivat sillä tavalla sivulle.

¹⁵¹ Ja hän rakasti olla ilkeä. Ja hän ampui pieniä peuranvasoja vain saadakseen minusta tuntumaan pahalta. Ja hänellä oli tapana sanoa: “Oh, saarnaaja, sinä olet aivan niin kuin muutkin heistä. Sinä olet pelkuri-sydäminen. Sinä olisit hyvä metsästäjä, jos et olisi saarnaaja.”

¹⁵² Minä sanoin: “Minä metsästään sieluja, Bert.” Ja minä sanoin: “Sinulla on sielu, joka on kadonnut.”

¹⁵³ Ja hän sanoi: “Ah, menehän itseesi!” Hän sanoi: “Billy, sinä olet muuten mukava, mutta älä puhu sen kaltaisista asioista minulle.” Niinpä hän ampui noita pieniä peuranvasoja, vain saadakseen minusta tuntumaan pahalta.

¹⁵⁴ Nyt sopii kyllä tappaa peuranvasa, jos laki sanoo niin, määräten koon ja sukupuolen, tai mitä tahansa laki sanookin. Minä olin riistanvartijana monia vuosia. Mutta kuulkaahan, Abraham tappoi vasikan ja syötti sen Jumalalle, joten ei ole mitään vasan tappamista vastaan, jos laki antaa siihen luvan. Mutta niitä ei tule ampua vain ampumisen vuoksi ja jättää makaamaan sinne; se on väärin, on väärin tehdä sitä. Niinpä sanoin sen vain lohdutukseksi metsästäville veljilleni täällä, näettehan, niin että näkisitte, mitä tarkoitan ja yritän sanoa.

¹⁵⁵ Pankaa nyt merkille. Yhtenä päivänä menin sinne ylös yhdessä vaimoni kanssa. Ja hän oli valmistanut itselleen pienen pillin, joka puhallettaessa antoi aivan itkevän peuranvasan äänen, tiedättehan, tuon pienen lystikkään määinnän.

¹⁵⁶ Olin työskennellyt ja lopettanut kokouksen ajoissa ja menin sinne ylös metsästääkseni hänen kanssaan. Ja siellä oli metsästetty paljon ja ensimmäisen laukauksen kuullessa tuolla seudulla, nuo valkohäntäpeurat... Jos te luulette Houdinin olleen katoamistaiteilijan,

¹⁴⁴ Kaikkein ajattelemattomin teko mitä Israel koskaan teki, oli, kun he hylkäsivät armon, 2. Moos.19, ja ottivat lain. Ja Daatan teki hirvittävimmän virheensä mitä hän koskaan teki, kun hän sanoi: "On sitä muitakin johtajia sinun lisäksesi, Mooses."

¹⁴⁵ Ja - ja hänet oli vahvistettu, että hän oli Jumalan julkituotu Sana. Hän oli ottanut tomua ja muuttanut sen kirpuiksi. Ja kaikki, mitä hän oli sanonut, oli tapahtunut ja Jumala oli hänen kanssaan. Tulipatsas oli vahvistanut hänet riippumalla hänen yllään siellä, ja yhä he halusivat aloittaa jotakin muuta, jotakin ihmistekoista.

¹⁴⁶ Sillä tavalla se on tänä päivänä. Se on mihin seurakunta on joutunut. Se on totta. Oi, elävän Jumalan seurakunta, ettekö te haluaisi nähdä jotakin todellista? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Jotakin todellista!

¹⁴⁷ Pieni kertomus ennen sairaiden puolesta rukoilemista. Minä pidän metsästämisestä. Äitini, tiedättehän, hänen äitinsä nosti eläkettä, hän oli cherokee intiaani. Kääntymyksen ei koskaan ottanut minulta pois rakkauttani metsiin. Minä rakastan sitä. Siellä te näette Jumalan. Siellä minä ensin näin Jumalan, siellä ulkona metsissä. Siellä Hän kohtaa meidät. Siellä Hän puhuu. Siellä nuo seitsemän enkeliä kohtasivat... Oletteko kuulleet tuon *Miehet, mikä aika se on?*

¹⁴⁸ Veli Borders ja minä istuimme siellä eräänä päivänä, kun se tuli alas, tuo pyörreuuli taivaista, ja repi jopa irti kiviä, aivan sen paikan yläpuolelta, jossa seisoin siellä ja mitä Hän sanoi, näettekö. Ja siellä oli monia miehiä, veli Sothmann, joka on täällä jossakin, oli yksi heistä... Uskon, että Terry tässä, oli läsnä tuolla kerralla. Ja ne asiat, joita näemme siellä ulkona erämaassa! Minä rakastan metsästäystä. Teen sitä vain päästäkseni ulos, en tappaakseni riistaa, vaan vain ollakseni metsissä.

¹⁴⁹ Minulla oli tapana metsästää erään miehen kanssa New Hamshiressa, ja hän oli hyvä metsästäjä. Hänen nimensä oli Bert. Hän oli englantilainen. Ja hänen vanhempansa perustivat, tai raivasivat sen, mitä he siellä kutsuvat Jefferson Notchiksi, ja ylitse Carrol Notchiin, ja erottivat sen alkuaikoina itselleen. Hänessä myös oli vähän intiaania. Mutta hän oli yksi parhaista ampujista mitä koskaan olen nähnyt, ja yksi hienoimmista metsästäjistä. Teidän ei koskaan tarvinnut murehtia mennessänne hänen kanssaan sinne ylös metsästäämään; hän tiesi missä

⁷⁷ Tulkaa uskoen, että Jeesus Kristus pelastaa ja, kun tuo pelastusvoima saa otteen teistä ja te saatte otteen Siitä, niin te tulette pelastetuksi.

⁷⁸ Jos uskotte Pyhän Hengen kasteeseen, ja Pyhä Henki saa otteen teistä, ja Hän kastaa teidät ja te saatte otteen Hänestä; ei teidän tarvitse liikkua istuimeltanne, vaan Hän on täyttävä teidät Läsnaolollansa, juuri siellä missä olette. Aivan niin kuin Hän teki silloin, kun "Pietarin vielä puhuessa näitä sanoja, Pyhä Henki lankesi heidän päälleen, jotka kuulivat Sen". Jokin sai otteen!

⁷⁹ Jokin sai otteen tuosta pienestä syyrofoinikialaisesta naisesta, josta puhuimme eilen illalla. Ei väliä, kuinka monia esteitä hänellä oli, hän yhä meni joka tapauksessa. Jokin sai otteen tästä pikku kuningattaresta, tästä pakanasta, josta olemme puhumassa tänä iltana. Myös tämä syyrofoinikialainen nainen oli pakana, kreikkalainen, epäjumalan palvoja. Mutta Jokin sai otteen heistä, ja he saivat otteen Jostakin.

⁸⁰ "Aina on tiellä vaikeuksia. Saatana heittää tielle kaikkea mitä hän vain voi, kun hän näkee todellisen Jumalan liikkeen lähtevän alulle. Hän tulee tekemään sen teille. Hän on paneva tiellenne kaikenlaista, jokaisen esteen minkä vain voi.

⁸¹ Muistakaa, tuolla naisella oli paljon esteitä, mutta hänen uskollaan ei ollut. Uskolla ei ole mitään estettä. Mikään ei tule pysäyttämään sitä, ei väliä, mitä kuka tahansa sanoo. Jos teillä on oikea ote Jumalasta ja Jumalalla on oikea ote teistä; silloin neljäkymmentä lääkäriä voi seistä täällä kertomassa teille, että olette kuolemassa, ettekä te uskoisi siitä sanaakaan. Ei koskaan. Täällä voisi seistä neljäkymmentä pappia vastustamassa, aivan kuin nuo Ahabin neljäsataa; mutta, jos te olette Miika ja teillä on ote Jumalasta, ja Jumalalla on ote teistä, ja te näette sen vahvistetuksi Sanassa, niin silloin mikään ei tule pysäyttämään teitä. Te tulette seisomaan siellä joka tapauksessa, koska Jollakin on ote teistä.

⁸² Se oli paljastettu tälle pienelle naiselle, että jossakin oli Jumala. Voin nähdä hänen lukevan noita heprealaisia kirjakääröjä uudestaan, käärivän ne kokoon ja panevan ne ruukkuun; ja sitten kävelevän takaisin tuon pakanapapin luo ja sanovan: "Haluan sanoa sinulle jotakin, pyhä isä. Asiat saattavat olla niin kuin sinä sanot. Mutta kuulehan, minun isoäitini palvoi tuota epäjumalaa, hän luki sitä katekismusta, joka sinulla on. Minun iso-isoäitini luki sitä ja minun äitini luki sitä, koko minun

sukuni lukee sitä, ja se kaikki kertoo jostakin mitä joskus tapahtui. En ole vielä koskaan nähnyt siinä mitään liikettä. Mutta he kertovat minulle, että heillä on siellä jotakin todellista, joka liikkuu juuri nyt, joka ei ole mitään historiaa, vaan jotakin mikä on meneillään nyt.”

⁸³ “Kuulehan nyt, lapseni”, sanoo tämä pappi, “jos sinä menet, minä tulen erottamaan sinut. Sinulla ei ole mitään asiaa, kuningattarena, seurustella tuonkaltaisten ihmisten kanssa.” Tuo sama vanha perkele elää yhä.

⁸⁴ Ei ole mitään parempaa väkijoukkoa maailmassa, mihin mennä, kuin uudestisyntynyt seurakunta, joka on täytetty Pyhällä Hengellä. En välitä missä se onkin, olkoonpa se sitten jollakin kujalla tai missä tahansa. Se on paras joukko. Se on taivaallinen ryhmä, huomatakseni, he ovat uskovaista, jotka uskovat Jumalaan.

⁸⁵ Hänen sydämensä löi raskaasti, odotuksesta. Hän halusi nähdä. Hän oli kuullut siitä. Hän ei tiennyt siitä mitään, mutta hän halusi nähdä sen. Ja voin kuulla hänen sanovan: “Hyvä on, siinä tapauksessa voit ottaa nimeni pois kirjasta, jos haluat. Ja mitä tahansa sinä sanotkin, ja nuo epäjumalat, nuo kirjat ja asiat, näen sinun jatkuvasti kertovan jostakin, ja kertovan jostakin. Se ei ole koskaan liikkunut. En ole vielä koskaan nähnyt siinä mitään liikettä. Minä haluan jotakin mikä on todellista”, ja hän valmistautuu lähtemään. Paha juttu, ettei meillä ole enempää tuon pienen kuningattaren kaltaisia tänä päivänä! Oikein.

⁸⁶ Niinpä me näemme nyt, että päästäkseen lähtemään, hän käytti oikein hyvää taktiikkaa. Haluaisin jokaisen ajattelevan tätä. Hän sanoi, ettei tiennyt. Hän oli lukenut kaikki kirjakääröt, nähdäkseen mitä Jehova oli, nähdäkseen millä tavalla Hän oli toiminut menneinä päivinä. “Jos se on niin, että Hän samastaa itsensä tämän miehen kanssa, niin kuin he sanovat Hänen tekevän, silloin se on Jehova. Ja, jos se on Jehova, Hän on todellinen Jumala, elävien Jumala, eikä, joku kuvapatsas tai muistomerkki jostakin luomuksesta, joka eli tai ei elänyt; tämä oli elävä, juuri nyt läsnä oleva Jumala”, ja niin hän halusi valmistautua lähtöön..

⁸⁷ Hän varusti mukaansa paljon rahaa. Hän otti mukaansa kultaa, mirhaa ja suitsuketta, olettaisin, tai hopeaa. Ja hän oli lastannut kamelit sillä. Ja nyt hän sanoi: “Menen sinne. Tulen itse ottamaan siitä selvää. Ja sitten, jos se on niin, tulen kannattamaan sitä; ja jos se ei ole, niin en tule olemaan missään tekemisissä sen kanssa.”

päivissä, ja tekemään niitä asioita joita Hän teki, jotakin mitä Kirjoitukset sanovat tulevan tapahtumaan näissä päivissä.

¹⁴⁰ Kaikki nämä pienet uskontunnustukset: “Jos tunnet meidän uskontunnustuksemme.” Näettekö, te katsotte taaksepäin siihen, mitä herra Luther sanoi, tuo suuri mies omana aikanaan. Varmasti. Se ei ole mitään sen kummempaa kuin nämä naiset täällä, seitsemänkymmentä viisivuotiaat, jotka yrittävät olla kuusitoistavuotiaita, katsoen taaksepäin ja yrittäen pukeutua kuin kuusitoistavuotiaat, leikkaavat hiuksensa ja käyttävät shortseja ja make-uppia. Kuka tahansa ajaa autoa katsomalla peruutuspeiliin, ajaa kolarin. Ja se on se, mikä on vikana seurakunnalla tänä päivänä, se katsoo peruutuspeiliin, siihen mitä se oli. Ei kumma, että se on romuläjänä. Älkää koskaan...

¹⁴¹ Paavali sanoi: “Ponnistellen korkean Kutsumuksen päämäärää kohden, minä menen eteenpäin. Minä menen eteenpäin.” Minä tiedän, että herra Moody oli suuri mies, herra Wesley oli suuri mies, helluntailiike ja baptistiliike olivat suuria, mutta ponnistelkaamme kohden korkean Kutsumuksemme päämäärää Kristuksessa. Älkää katsoko peruutuspeilin kautta neljäkymmentä vuotta taaksepäin. Katsokaa mitä on tänä iltana. Katsokaa mitä Kirjoitus lupaa täksi illaksi. Hän lupasi nuo asiat noina päivinä, mutta me elämme nyt sen yläpuolella. Me menemme eteenpäin.

¹⁴² Ja mitä, jos Wesley olisi katsonut taaksepäin Lutheriin, näettekö? Mutta hän ei katsonut siihen, mitä Luther sanoi, hän katsoi mitä Jumala sanoi. Mitä, jos helluntailiike olisi katsonut taaksepäin metodisteihin? Näettekö missä te olisitte? Siinä se on teille, sama asia, te organisoitte ja rajoititte sen, ettekä te voi liikkua minnekään. Nyt Jumalan Henki vain liikkuu suoraan eteenpäin ulos siitä, vieden Sen jonnekin muualle.

¹⁴³ Joka kerta, kun he tekevät sen, ihmistekoisen järjestelmän, jossa olette ratkaisseet kaiken sillä tavalla, niin se on jälleen aivan kuin Kooran vastaan väittäminen, kun Daatan ja he halusivat saada kokoon suuren miesjoukon ja tehdä organisaation. Jumala sanoi: “Erota itsesi heistä Mooses, ja Minä nielaisen heidät maan sisään.” Ja se oli esikuva matkasta tänä päivänä, te tiedätte sen, luvattuun maahan. Ja siinä he olivat. He eivät voineet uskoa tuota voideltua Jumalan sanomaa, joka liikkui suoraan eteenpäin, vaan he halusivat itse aloittaa jotakin. Se on aina sillä tavalla.

erästä asiaa, näettehän. Hänellä on voinut olla kortti ja hän odotti. Yhtenä päivänä hänen korttinsa kutsuttiin, ja hän tuli sinne Pyhän Hengen eteen, joka toimi Salomon kautta. Ja Raamattu sanoo: “Mitään ei ollut kätkettyä Salomolta.” Suuri Pyhä Henki paljasti kaiken, mitä hänen oli tarve kuulla; Hän paljasti sen.

¹³⁵ Ja tässä oli Pyhä Henki, Sen täyteydessä Jeesuksessa Kristuksessa, tehden saman asian; ja nuo fariseukset sanoivat: “Näytä meille merkki. Paranna tämä mies tässä. Tee tämä, ja sano tämä. Ja mitä tulee olemaan tämä, tai tuo?” Näettekö, he yksinkertaisesti eivät ymmärtäneet.

¹³⁶ Tämä pieni kuningatar seiso siellä, ja Raamattu sanoi, että “mitään ei salattu Salomolta”. Hän paljasti kaikki asiat, jotka hänen tarvitsi tietää. Hän kertoi hänelle kaiken siitä.

¹³⁷ Ja sen tapahduttua, hänen ei tarvinnut uskoa jonkun muun sanaa, hän oli nähnyt sen ja uskoi sen. Sitten hän kääntyi kuulijakuntaan päin ja sanoi: “Kaikki mitä kuulin, kun kuulin sen, minä ihmettelin. Mutta kaikki, mitä olin kuullut, on niin, ja se on niin enemmänkin kuin, mitä kuulin.” Näettekö, se oli hänen vuoronsa, hän oli nähnyt sen. Se tehtiin hänelle itselleen. Hän tiesi, että se oli todellista. Ja hän sanoi: “Siunattu olkoon Herra Jumala, joka on tehnyt sinut palvelijakseen. Siunattu olkoon...”

¹³⁸ Mitä se oli? Tuo pieni naisparka oli elänyt siellä, kaikkien noiden uskontunnustusten ja epäjumalien kanssa, ja kerran hänen nälkäinen sydämensä... Jokainen todellinen uskovainen haluaa nähdä Jumalan toiminnassa. Jos Hän koskaan oli Jumala, Hän on yhä Jumala. Ja hän oli nähnyt jotakin, mikä oli todellista, ei tehtyä; aidosti todellista. Hän palveli Jumalaa loput elämänsä päivät, sillä hän oli nähnyt jotakin mikä oli todellista.

¹³⁹ Oi ystävä, me olemme nähneet niin monenlaista “liity tähän uskontunnustukseen, näihin muslimeihin”, mitä tahansa se onkin, “tule tähän, ja tähän, ja tuohon, ja johonkin muuhun”, ja on kaiken kaltaisia aistimuksia ja asioita. Varmasti maailmalla tulisi olla nälkä johonkin todelliseen tänä iltana, nälkä nähdä jotakin aitoa. Ei jotakin jumalaistarua virtaavasta verestä, tai naarmuista, tai öljystä, tai jostakin mikä ei ole edes Kirjoituksen mukaista; vaan todellinen Jeesus Kristus, Joka lupasi, että Hän tulisi elämään omissaan näissä viimeisissä

⁸⁸ Tiedätekö, hän voisi opettaa helluntailaisille jotakin. Monet heistä kannattavat ohjelmaa, joka nauraa ja tekee pilaa teistä. Te kannatatte radio-ohjelmia, jotka tekevät pilaa niistä asioista, joihin te uskotte. Ja niin se on. Se on totta. Koska se kuulostaa oikealta. Varmasti: “On tie, joka näyttää oikealta ihmisestä”, sanoi Jeesus.

⁸⁹ Mutta pankaa merkillä hänet, hän sanoi: “Jos se ei ole niin, silloin voin tuoda lahjani takaisin.” Mutta hän tulisi ottamaan itse selvää asiasta, ollakseen vakuuttunut. Hän oli lukenut kirjakääröt ja hän tiesi mikä Jehova oli, ja hän tulisi näkemään oliko asia niin. Jos Hän on, mitä Hän oli, silloin Hän on yhä Jehova.

⁹⁰ Se on hyvä asia tänä päivänä. Jeesus Kristus on mitä Hän oli, ja Hän tulee aina olemaan. Hän ei koskaan muutu. Raamattu sanoo: “Hän on sama eilen, tänään ja iäti.”

⁹¹ Me näemme sitten tämän pienen naisen, ja puhukaapa esteistä, hänen mieleensä on voinut tulla: “Muista, minun täytyy ylittää erämaa ja se on hyvin pitkä taival.” Mitatkaa se, Israelista, Palestiinasta Sabaan, Saharan erämaan halki. Uskon, että siihen kamelikaravaanin kanssa kuluisi yhdeksänkymmentä päivää, kolme kuukautta, jatkuvaa matkantekoa, paikasta toiseen. Kolme kuukautta kuluisi menomatkaan. Ja ajatelkaa vain, hän tuli tuon kuumen erämaan halki. Hänellä oli se mielessänsä, kuinka hänen täytyisi kulkea tuon kuumen erämaan halki, koko matkan sinne, nähdäkseen oliko tämä todella Jumala.

⁹² Ei ihme, että Jeesus sanoi: “Hän on seisova tämän sukupolven kanssa ja tuomitseva sen.” Hänellä ei ollut mitään ilmastoitua Cadillacia. Ja jotkut ihmiset täällä Dallasissa eivät tahdo tulla edes yli kadun, kuulemaan Sitä. Oikein. Ei ihme, että hän tulee seisomaan viimeisissä päivissä! He vain seisovat jossakin ja arvostelevat Sitä, niin kuin kaikkialla muuallakin. Hän sanoi: “Hän tuli maan äärimmäisistä osista kuullakseen Salomon viisautta, ja suurempi kuin Salomo on täällä.” Huomatkaa.

⁹³ Se oli häntä vastassa. Hänen luultavasti täytyi matkustaa öisin, koska erämaa oli niin kuuma. Suorat auringonsäteet siellä Saharan erämaassa polttavat teiltä selkänahan, joten hänen ehkä täytyi matkustaa öisin.

⁹⁴ Toinen asia, muistakaa, Hänellä oli lastinaan uhrit ja muut asiat. Ismaelin pojat olivat hevosmiehiä. He olivat erämaa rosvoja. Kuinka

helppoa se olisikaan ollut Ismaelin lasten tulla kuin tulva ja tappaa nuo kaksi tai kolme eunukia, jotka hänellä olivat mukanaan; tappaa tuo pieni ryhmä sotilaita, eunukit ja hänen pienet palvelijattarensa; jättää heidät sinne erämaahan ja kuljettaa pois kymmeniätuhansia kertaa tuhansien dollarien arvosta jalokiviä ja sen lisäksi kalliit suitsukkeet ja mirhat ja sen kaltaiset asiat, joita hän toi lahjoiksi.

⁹⁵ Mutta siinä on jotakin, jos sydämenne on päättänyt nähdä Jumalan! Jos Jollakin on ote teistä, ette te tiedä mitään vaarasta ettekä tappiosta. Siellä on jotakin, ja te tulette saamaan sen joka tapauksessa, ei väliä minkälainen vaikeus on.

⁹⁶ Varmasti, se näytti juuri sopivalta asetelmalta rosvoja varten. Ketkä tahansa heistä olisivat voineet tulla, mutta hän ei ajatellut mitään vaaroja.

⁹⁷ Hän ei ajatellut, että voisiko hän päästä ylös ja kävellä, niin kuin jotkut pelkäävät nousta ylös vuoteelta, tai telttavuoteelta tai jostakin muualta, "En oikein tiedä, pelkään tehdä sitä", näettekö. Hänellä ei ollut sen kaltaista pelkoa. Jollakin oli ote hänestä.

⁹⁸ Ja, jos Jokin voi saada otteen meistä, tuolla samalla tavalla, niin jotakin tulee tapahtumaan. Mutta, te ette voi tehdä sitä ennen kuin se saa otteen teistä, teidän on parasta olla yrittämättä sitä. Mutta, kun, sillä on ote teistä, silloin se tulee tapahtumaan.

⁹⁹ Huomatkaa, tässä hän on, hän ei koskaan ajatellut kuinka paljon rosvoja siellä erämaassa oli.

¹⁰⁰ Tai sitten sitä, että päästyään sinne, tultaisiinko hänet vastaanottamaan tai ei? Hän kuului toiseen kirkkokuntaan, tiedättehan, joten, tultaisiinko hänet vastaanottamaan, olisiko hän tervetullut kokoukseen? Häntä ei oltu pyydetty tulemaan. Pyhä Henki pani hänet tulemaan, joten Hän oli se, joka teki johtamisen; tyydyttääkseen tuon tunteen, joka hänellä oli, mitä hän kaipasi tietää.

¹⁰¹ Muistakaa, se on teidän elämänne. Se oli hänen elämänsä. Teillä on vain yksi aika selvittää se, ja ehkä tämä ilta on viimeinen tilaisuutenne. Jos hylkääte Kristuksen tänä iltana, teillä ehkä ei ole toista tilaisuutta.

¹⁰² Ja se on voinut olla hänen viimeinen tilaisuutensa. Hän käsitti sen. Oliko hänen kylmä, muodollinen uskontonsa, joka hänellä oli oikein, vai oliko todellakin olemassa elävä Jumala? Hän ei ollut nähnyt mitään

lukenut siitä, mitä Jehova oli ollut ja mitä Hänen pitäisi olla. Nyt hän tulisi tuntemaan Jehovan. Jos Hän oli tuossa miehessä, silloin hän tuntien Hänen toimintatapansa, tietäisi onko se oikein tai ei. Niinpä hän oli hyvin tietoinen Kirjoituksesta.

¹²⁹ Hän ei mennyt sinne sanoen: "Jos hän nyt sanoo mitä tahansa erilaista kuin mitä minun pappini sanoo, niin minä otan kamelini ja menen pois." Hän tulisi viipymään kunnes olisi vakuuttunut.

¹³⁰ Oi, jospa miehet ja naiset vain voisivat tehdä sen tänä päivänä! Ottakaa Kirjoitus ja nähkää onko Pyhä Henki tätä päivää varten tai ei, nähkää ovatko nämä asiat joista me puhumme ennustetut tätä hetkeä varten, jossa me olemme. Mutta hän teki niin; siitä syystä Jeesus sanoi, että hänen nimensä on kuolematon. Hän tulee seisomaan Tuomion päivänä ja tuomitsee Dallasin, Texasissa. Hän tulee tuomitsemaan Yhdysvallat, Tuomion päivänä. Sillä hän tuli maan äärimmäisistä osista kuulemaan Salomon viisautta; ja katso, suurempi kuin Salomo on täällä, ylösnoussut Jeesus Kristus on täällä ylösnousemuksensa voimassa. Huomatkaa.

¹³¹ Ja hän pystytti telttansa. Voin kuvitella nyt tuota aamua näiden lasten tähden. Kellot soivat, pasuunaan puhallettiin ja kirkonmenot alkoivat. Heillä oli kirkonmenot joka päivä. Ajatelkaa sitä, he rakastivat käydä kirkossa joka päivä. Niinpä, kun kirkonmenot alkoivat, voin kuvitella kuinka tämä pieni kuningatar meni sinne aivan taakse ja istuutui. Ja jonkin ajan kuluttua kaikki pasuunat soivat ja laulettiin hengellisiä lauluja, ja kaikkea.

¹³² Vähän myöhemmin pastori Salomo tuli sinne ja istuutui. Kuinka kaikki ihmiset pitivät häntä arvossa, koska he rakastivat häntä. Hän oli Jumalan palvelija. Ja heidän tullessaan, kukaan ei sanonut: "Hah! Jos hän vain olisi tätä, jos hän vain kuuluisi minun ryhmääni!" Ei. Siellä oli ainoastaan yksi ryhmä, ja ne olivat he, joten siellä he olivat.

¹³³ Ja sitten me näemme kuinka joku astui esiin. Ja Salomo paljasti heidän sydäntensä salaisuudet. Voin kuvitella tuon pienen kuningattaren sanoneen: "Hei, se kuulostaa todelliselta." Sitten tuli seuraava, ja hän näki saman asian tapahtuvan. Oi, hänen pieni sydämensä alkoi jyskyttää. Hän ihmetteli.

¹³⁴ Niinpä hänellä täytyi olla rukoukortti ja hänen täytyi odottaa vuoroaan. Suokaa anteeksi tuo ilmaus; mutta vain painottaaksemme

kuin mekin. Ja tämä Ihmisen Poika, mistäkö Hän tuli? Hänhän tuli Nasaretista. Tämä on liikaa meille.” Ja he menivät pois. Yhä Hän ei selittänyt sitä. Näettekö?

¹²¹ Hän katsoi ympärillään olevia kahtatoista ja sanoi: “Tahdotteko tekin mennä pois?”

¹²² No niin, myöskään he eivät osanneet selittää sitä, mutta Jollakin oli ote heistä. Se oli, kun Pietari sanoi nuo ikimuistettavat sanat: “Herra, me olemme nähneet, että Sinä olet vahvistanut Kirjoituksen. Minne me menisimme? Me tiedämme, että Sinulla on Elämän Sanat. Sinä olet Elämän Lähde. Me olemme vakuuttuneet Siitä.”

¹²³ Jeesus sanoi: “Minä valitsin teidät kaksitoista, ja yksi teistä on perkele.” Näettekö, Hän ei silotellut ja hemmotellut ja taputellut heitä olalle, eikä kastanut heitä salaisesti, tai jotakin muuta sellaista.

¹²⁴ Hän oli Jumala tehtynä lihaksi maan päällä. Hän oli vahvistettu Jumalan Sana. Ja ne, jotka olivat nälkäisiä, tulivat. Ne, jotka eivät olleet nälkäisiä, eivät voineet tulla. Hän sanoi: “Kaikki, jotka Isä on antanut Minulle, ovat tuleva.” Kuinka te silloin voisitte tulla, ellei teitä ole annettu Hänelle?

¹²⁵ Nyt huomatkaa, me näemme tämän pienen kuningattaren lopulta saapuneen perille. Hän ei odottanut niin kuin nuo ihmiset tekivät, jotkut heistä, jotka seurasivat mukana.

¹²⁶ On aina kolme ihmisluokkaa; uskovaiset, tekouskovaiset ja uskomattomat. Uskomaton nousee ylös ja kävelee pois; tekouskovainen pysyy mukana pitkän ajan. Siellä olivat nuo kaikki kolme. Uskomaton, tuo väkijoukko; tekouskovainen, tuo ryhmä, joka lopuksi meni pois. Mutta siellä oli aito uskovainen, joka ei osannut selittää Sitä; he eivät tienneet mitään Siitä, mutta he tiesivät, että Hän oli Sana. Se selvitti sen!

¹²⁷ Siellä me nyt näemme tuon pienen kuningattaren. Hän oli tuonut mukanaan paljon ruokaa, paljon leipää ja paljon tavaraa. Hän toi telttansa ja tavaransa. Hän purki kameliensa kuormat sinne temppelin pihalle. Ja hän pystytti telttansa ja oli siellä pysyäkseen kunnes olisi vakuuttunut siitä oliko se oikein tai väärin.

¹²⁸ Epäilemättä, päivästä toiseen, hän oli lukenut noita Kirjoituksia. Yöaikaan hänen luultavasti oli täytynyt matkustaa. Sitten päiväsaikaan, hän oli istunut siellä erämaan keitaissa, noiden palmupuiden alla ja

omassa uskonnossaan, mutta hän oli kuullut, että oli Jotakin eräässä toisessa, ja hän oli lukenut siitä mitä Hän oli. Hän halusi nähdä. Panoksena oli hänen elämänsä.

¹⁰³ Se on minun elämäni tänä iltana, minun täytyy kohdata tämä. Minun täytyy tulla Tuomiolle, ja niin on myös teidän tultava Tuomiolle. On soveliaista meidän istua tuolissamme, maata vuoteellamme, tai missä olemmekin, ja harkita tätä syvällisesti. Koska te ette tiedä koska teidän korttinne otetaan pois Jumalan telineestä Siellä ylhäällä, ja te tulette vastaamaan Tuomiolla. Olitte sitten jonkun seurakunnan jäsen tai ette, sillä ei ole mitään tekemistä sen kanssa. Te tulette vastaamaan joka tapauksessa, joten teidän on parasta olla kuolettavan varmat siitä. Tarkistakaa kokemuksenne Jumalan kanssa, nähkää onko Jollakin todella ote teistä, joka tuo teidät takaisin tähän Sanaan, pois uskontunnustuksista ja muodoista ja niin edelleen. Hän lupasi, että viimeisissä päivissä tapahtuisi “lasten sydänten kääntäminen jälleen takaisin isiin”. Ja me uskomme sen. Huomatkaa, me näemme sen tapahtuvan nyt tänä päivänä.

¹⁰⁴ Eikä mikään ajatus tai pelko vaivannut häntä. Hän vain ajatteli sitä, hän halusi nähdä oliko se todella niin, tai ei, ja niin hän lähti ylittämään erämaata. Ja se oli hänelle kovaa aikaa tehdä se. Mitä tahansa teidän täytyy.

¹⁰⁵ Se on vaikeutena meillä helluntailaisilla, meille kaikki vain ojennetaan tarjottimella, kaikki mitä haluamme. Jos pastori ei tule aivan ajallaan, niin “minä eroan Assemblista ja liityn Church of Godiin”. Ja tiedätekö, se on vain... me olemme yksinkertaisesti niin hemmoteltuja!

¹⁰⁶ Se muistuttaa minua erästä vanhasta merimiehestä, joka kerran oli tulossa mereltä. Ja eräs runoilija oli matkalla merenrantaan, joka ei ollut koskaan nähnyt merta; hän oli kirjoittanut siitä, mutta ei ollut koskaan nähnyt sitä. Tuo vanha merimies kohtasi hänet ja sanoi: “Minne olet matkalla, hyvä mies?”

¹⁰⁷ Hän sanoi: “Minä olen menossa meren rantaan. Minä olen runoilija. Olen kirjoittanut merestä. Olen kaivannut haistaa sen tuoksun ja nähdä noiden aaltojen vyöryvän ja lokiien kirkuvan ja sinisen taivaan heijastavan itseään mereen.”

¹⁰⁸ Tuo vanha merimies tuprautti piippuaan neljä tai viisi kertaa, katsoi maahan ja sylkäisi. Hän sanoi: “Minä synnyin merellä,

seitsemänkymmentä vuotta sitten. Minä en näe siinä mitään niin kiinnostavaa.” Hän oli elänyt merellä niin pitkään, kunnes se oli tullut niin tavalliseksi.

¹⁰⁹ Niin on meidän kanssamme tänä iltana. Me olemme eläneet Jumalan Läsnäolossa niin pitkään, kunnes siitä on tullut meille niin tavallinen asia. Meidän tulisi herätä ja käsittää, että Jeesus Kristus on elossa ja on noussut kuolleista.

¹¹⁰ Tämä oli kokonaan uusi kokemus tälle pikku kuningattarelle. Hän oli itsepintainen. Hän halusi nähdä sen. Tietenkin, hän oli itsepintainen. Hänen täytyi olla järkkymätön, jättääkseen kansakuntansa. Kaikki arvovaltansa, se hänen täytyi jättää taakseen. Mitä hänen korttiseuransa ja kaikki mihin hän kuului, sanoisivat, kaikki ompeluseurat ja muut asiat, joihin hän kuului, kuningattarena, mitä sanoisivat kaikki kuulusuudet, jotka hän tuns? Hän tulisi olemaan naurunaiheena tuolle joukolle. Mutta mitä merkitystä, sillä oli hänelle? Kysymyksessä oli hänen sielunsa.

¹¹¹ Kysymyksessä on teidän sielunne ja minun sieluni. Mitä tekemistä sillä on metodistien kanssa, baptistien, presbyteerien, tai Ykseyden, Kakseuden, Kolminaisuuden kanssa, tai mitä tahansa se onkin? Kysymyksessä on minun sieluni. Kysymyksessä on teidän sielunne. Se on Jumalan Sana, joka vahvistetaan.

¹¹² Me näemme, ettei hänelle merkinnyt mitään mitä joku muu sanoi, tai hänen kuulusuutensa tai ystävänsä, vaikka hänen olisi täytynyt jättää kaikki mitä maailmassa oli. Jos se olisi todellista, hän olisi valmis menemään Siihen mukaan. Hän antaisi kuningaskuntansa ja kaiken muun. Jos se oli todellista, hän halusi löytää Jumalan. Hänen sydämessään oli jotakin.

¹¹³ Me voimme nähdä, että hän tuli yli tuon erämaan. Lopulta, matkustettuaan päivästä päivään, yhdeksänkymmentä päivää, kolme kuukautta, tuo karavaani lopulta saapui sinne portille.

¹¹⁴ No niin, hän ei tullut sillä tavalla niin kuin monet ihmiset tekevät kokouksissa tänä päivänä. Monet heistä tulevat ja sanovat: “Ah, olen kuullut, että heillä on, ah, joku kertoi minulle, että heillä oli... Ahah. Hyvä on, menenpä katsomaan.” Ja he istuvat vain muutaman hetken. Tarkatkaa heitä, te näette heitä kaikkialla. He sanovat: “Ensimmäinen

sanakin, jonka hän sanoo vastoin minun uskoani”, niin he ovat jo menneet ulos ovesta, “enkä tule koskaan enää menemään takaisin kuulemaan lisää.” Näettekö, he yksinkertaisesti eivät istu tarpeeksi pitkään. Siinä se on.

¹¹⁵ Miten oli silloin Jeesuksen kohdalla, kun Hän oli istumassa näiden seitsemänkymmenen edessä, Hänellä oli siellä nämä seitsemänkymmentä ja Hänellä oli koko kansanjoukko, eikö niin? Hän oli suuri Mies. “Hän oli Profeetta”, he kutsuivat Häntä “Galilean Profeetaksi”. Eräänä päivänä Hän katsoi tuota ympärillään seisovaa väkijoukkoa ja sanoi: “Ellette te syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo Hänen Vertaan, ei teillä ole Elämää itsessänne.”

¹¹⁶ Voitteko kuvitella noiden lääkäreiden istuneen siellä, ja sitä mitä he sanoivat tuosta Miehestä? “Hänhän haluaa tehdä meistä vampyyreitä. Pitäisikö meidän juoda Hänen Vertaan ja syödä Hänen lihaansa?”

¹¹⁷ Hän ei koskaan selittänyt sitä. Hänen ei tarvinnut selittää sitä. Hänen täytyi ravistella pois loiset, jotka olivat Hänen ympärillään. Sen sijaan, että olisi yrittänyt hemmotella heitä ja panna heidän nimensä kirjaan, Hän ravisteli heidät pois. Hänellä ei ollut mitään käyttöä heille. Niin me näemme kuinka Hän siellä sanoi: “Ellette...” Hän ei koskaan selittänyt sitä.

¹¹⁸ Tarkatkaa, nuo opetuslapset istuivat hiljaa. He eivät koskaan sanoneet mitään.

¹¹⁹ Näen lääkärin ja näen fariseusten sanoneen: “Näettekö, tuo Mieshän on järjiltään. Hän on hullu, haluaako hän meidän leikkelevän Hänen ruumiinsa palasiksi ja syövän sen ja juovan Hänen Verensä? Sehän olisi ihmisvampyyri! Mutta, me emme tekisi mitään sen kaltaista. Oi, sehän on hullua. Tuo mies on järjiltään.” Ja he kävelivät pois.

¹²⁰ Sitten Hän katsoi noihin ympärillään istuviin teologeihin, noihin seitsemänkymmeneen, ja Hän sanoi: “Mitä te tulette sanomaan, kun näette Ihmisen Pojan nousevan ylös Taivaaseen, mistä Hän tuli?” Nuo jumaluusopin tohtorit katsoivat ympärilleen, sanoen: “Ihmisen Poikako nousisi Taivaaseen, mistä Hän tuli? Mutta, mehän tunnemme Hänet, me olemme olleet siellä tallissa, missä Hän syntyi. Me olemme nähneet sen kehdon, jossa Häntä on keinutettu. Me tunnemme Hänen äitinsä. Hän kalastaa kanssamme. Hän metsästää kanssamme. Hän on täällä ulkona kukkuloilla. Hän käyttää vaatteita niin kuin mekin ja syö ruokaa niin